קפטן אינטרנט

http://www.haaretz.co.il/captain גיליון מס' 100 2.2.99

איש ללא מודם

האקר שמשתחרר אחרי חמש שנים בכלא לומד לחיות בעולם מחובר. וזה לא קל

מאת קווין פולסן, Wired

יום שלישי, ארבעה ביוני, 1996. אני צועד לעבר קניון קטן, קיטבג צבאי מרופט תלוי על זרועי והרצועות נגררות על האספלט. המזל לצדי היום: הקניון התברך בחנות לחפצים משומשים. אני מניח את הקיטבג ליד הדלת, וסוקר את החנות הקטנטנה. אחרי כמה דקות אני מוצא זוג מכנסי ג'ינס בלויים, נעלי ריבוק שמידתם קטנה עלי, ותיק לספרים. אני מחליף בגדים בחדר ההלבשה, משלם במזומן ויוצא למגרש החניה לחכות לטרמפ שלי. אני חושב שאף לא אחד שם לב שרק לפני שעה יצאתי מטנדר ממשלתי. לבד מהצבע החיוור מדי של פני, אני נראה אדם רגיל לגמרי. אף אחד לא יכול לראות שזה עתה שוחררתי מבית הכלא הפדרלי בדבלין, קליפורניה.

אני מצית סיגריה וממתין למארק. אני מכיר את מארק משנות ה־80, אז גרנו יחד בדירה בעמק הסיליקון, שם עבדנו שנינו. אבל אני לא חושב על העבר או על העתיד. אני חי את הרגע. אני תופש את עצמי עומד עם ידיים פשוטות לצדדים, מחבק את החלל הפתוח.

לפתע אני מבחין בשלט חוצות ניצב על סוללת העפר לצד הכביש המהיר. אני אפילו לא רואה מה הוא מפרסם. כל מה שאני רואה זה צירוף האותיות בתחתית, המתחיל ב"http://" ומסתיים ב".com".

אני מביט בפה פעור. אני יודע כיצד נראית כתובת אינטרנט, וראיתי הרבה שלטי חוצות בחיי, אבל השילוב של שניהם מהווה סתירה שאיני מצליח להבין. כמובן, שמעתי על דברים כשהייתי "בפנים". ידעתי שהעולם השתנה – אחרי הכל עברו חמש שנים. אבל ההוכחה הוויזואלית הזו תופשת אותי לגמרי בהפתעה, ובזמן שאני בוהה בשלט הסיגריה שורפת לי את האצבעות.

(המשך בעמ' 8)

קפטן אינטרנט
הארץ
גליון מס' 1
11.3.97

היא שרה, היא רוקדת והיא קורעת את מצעדי הפזמונים. קיוקו דייט בת ה־17 היא כיום כוכבת הפופ הגדולה ביותר ביפאן ושום דבר לא יעצור אותה, גם לא העובדה שהיא לא קיימת במציאות המשך בעמ' 12

דרור פ"יר

זהו הגיליון הראשון של "קפטן אינטרנט", שיצא ב־11 במארס 97. הוא מדווח על האקרים שפרצו לאתר של נאס"א; באג חדש באינטרנט אקספלורר; מאבק משפטי על כתובות אינטרנט; "תפוז" הוא האתר הישראלי הנצפה ביותר; המשחק הנמכר ביותר באותו שבוע בישראל הוא Red Alert. בשער הגיליון קיוקו דאטה, כוכבת פופ יפאנית שלא קיימת במציאות; הקפטן, בהרגלו, מקטר על משהו - דבר שכנראה כבר לא ישתנה לעולם.

העמודים הבאים של גיליון זה מכילים ציטוטים מ־99 הגיליונות הראשונים של "קפטן אינטרנט". יש בהם תחזיות שהתקיימו, וכאלה שלא ממש - כמו, למשל, הדיווח הנרחב על מותה של אפל; יש ציוני דרך מרגשים - כמו מיליון משתמשים ל־ICQ; ויש סתם עניינים בוערים, שזמנם פשוט עבר - כמו גרסת הבטא של פוינטקאסט 2.0 (מי זוכר?), או המאבק בין האקספלורר 4 לקומיוניקייטור. הרבה דברים קרו באינטרנט בשנתיים (כמעט) שחלפו, שהן לא הרבה זמן במושגים מוחלטים, אבל הן בשליש מחייו הבוגרים של המדיום הזה - וזה לא מעט בכלל

ודאי שמתם לב - פותח הקפטן כדרך הסטנדאפיסטים - שהמינוח "משתמשים" (ובאנגלית, users) בא לתאר בעיקר שתי קבוצות אוכלוסיה: גולשי אינטרנט, ונרקומנים. אין משתמשי טלוויזיה, משתמשי מכונות כביסה או משתמשי רכב פרטי. לפני שנעלבים, האיש עם השפם מציע לחכות רגע.

ההשוואה נולדה משתי סיבות עיקריות. א. פעם נהגו להתייחס למחשב כאל כלי עזר חיצוני, מכונת חישוב לא ידידותית במיוחד. ה"שימוש" במחשב האישי, ובאינטרנט של תחילת הדרך, היה מנת חלקם של המבינים, אלה שידעו והכירו את הרשת. ב. בתחילת דרכה של הרשת נהגו כוהני האינטרנט, היפים מזדקנים כמו טימותי לירי המנוח, להשוות את השימוש באינטרנט לשימוש בסמים הזייתיים (שני התחומים, טען לירי, מרחיבים את גבולות התודעה).

היום, מעיז הקפטן שלכם להצהיר, האינטרנט כבר אינו כלי שהשימוש בו מחייב יכולת טכנית גבוהה הרבה יותר מרכיבה על אופניים, למשל. ככל שהרשת גדלה, היא נעשית פשוטה ואחידה יותר. אט אט מתמעטות הכתבות העוסקות בהסברת השימוש הטכני באינטרנט (בסגנון "הפלאג־אין המוצלח"). כל אחד יכול להשתמש באינטרנט. הבעיה היחידה היא המחשב האישי.

ההבדלים בין קלות השימוש באינטרנט, שבזמן קצר יחסית הפך לפשוט ואינטואיטיווי, לבין השימוש במחשב האישי, שהוא עדיין כלי מסורבל משהו, נעוצים בעובדה שהאינטרנט נשלט על ידי המשתמשים/גולשים. המאפיין היחידי, כך נדמה, של 110 מיליון מחוברים, או קצת יותר, הוא השאיפה לפשטות. תעשיית המחשבים, הנשלטת על ידי חברות ענק, מתחילה להפנים את העובדה הזו רק בזמן האחרון. טכנולוגיית ה־USB, המאפשרת חיבור קל ופשוט של חומרות שונות, וכמובן ה־iMac, המחשב החדש של אפל, הן הדוגמאות הבולטות למגמה המבורכת.

שלום, כאן הקפטן שלכם

גם הקשר בין מהפכת האינטרנט לשימוש בסמים הולך ונעשה ברור פחות. הדור החדש של המשתמשים מורכב ברובו מאנשים שהרחבת גבולות התודעה מעניינת אותם הרבה פחות מהקטנת האינטראקציה עם קופאיות נרגנות במרכזי מכירות עשויים שיש וניאון. הם לא באו לעשות מהפכה, האנשים האלה שבזכותם הענקים מגרדים את המניות של יאהו! ואמאזון מלמטה, הם באו כי פשוט נעים ונוח.

האינטרנט שייך לאנשים, זו אולי המסקנה הבולטת ממאה הגיליונות הראשונים של "קפטן אינטרנט". רק הם מחליטים מה יישאר ומה ייעלם. המניעים אנוכיים לגמרי, והדרך להביע אי שביעות רצון פשוטה מתמיד. הרבה חברות כבר ניסו להנחית עלינו, המשתמשים, פורמטים וכלים שונים בהם נראה ונקנה ברשת. המכנה המשותף של כל הדברים שנעלמו: הם היו לא נוחים, מעצבנים ואיטיים. הפורטל מוביל את הרשת לא בגלל שהוא המודל המועדף על הסוחרים, אלא בגלל שהוא המודל המועדף על הקהל הרחב. כדאי לזכור את זה. קהל המשתמשים דחה את פורמט הארנק האלקטרוני לא בגלל שהוא לא היה מספיק מאובטח, אלא בגלל שהוא היה לא נוח לשימוש. הוא דחה את טכנולוגיית הדחיפה (PUSH) בגלל שזה היה נידנוד, וקיבל את שיטת הערוצים - הבן של הדחיפה - בגלל שזה נוח. אותו היגיון נכון גם לגבי פורמט VRML (ליצירה וצפייה בתלת־ממד ברשת) - זה לא היה נעים לשימוש. וזו הסיבה שפורמט MP3 כבש את מקומו (והעלים פורמטים אחרים). הנוחות היא גם הסיבה לכך שהרשת לא העלימה את העיתונות הכתובה והטלוויזיה, אלא מצאה לה מקום לצידם. בדיוק מאותה הסיבה לא קיבל הגולש הישראלי את התקן של מיקרוסופט לפונטים בעברית (שמקובל גם על המחוקק); כבר יש פורמט בעברית ולכולם נוח איתו.

האנשים האלה שכולם קוראים להם משתמשים, מביעים אמון רק בדברים שעושים להם טוב. וזה, כשלעצמו, עושה טוב

לקפטן שלכם

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5121755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL - http://www.iol.co.il. הכתובות המומלצות מרוכזות מדי שבוע באתר־העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com
תצלום השער: WIRED

קפטן אינטרנט

מוסף הארץ למולטימדיה

http://www.haaretz.co.il/captain • גליון מס' 20 22.7.97

100

הגליונות הראשונים

"עושה רושם שההתלהבות מהדבר החדש הזה, האינטרנט, הולכת ודועכת"

(מתוך "שלום, כאן הקפטן שלכם", גיליון 10 13.5.97)

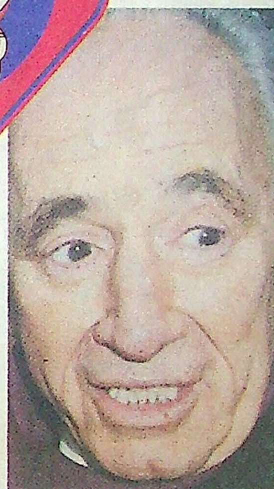
עיון במאה גליונות "קפטן אינטרנט" - הפדיחות, הטרנדים, הנבואות שהתגשמו, האנשים שהתראיינו, התוכנות שנסקרו, המשחקים ששוחקו

גיליון 2 18.3.97

"אם לא יקרה נס, ייזכר יום ששי האחרון, 14 במארס, כיום בו מתה אפל" (דבר שלא קרה, מתוך "הסוף? השבוע השחור של אפל")

"כמו שזה נראה עכשיו, אפל מזכירה כוכב שמיצה את כל האנרגיה שהיתה בו, והוא הולך ומתכווץ לתוך עצמו. עוד מעט, ולא יישאר ממנה כלום" (מתוך אותה כתבה)

גיליון 3

"אני לא מספק אינפורמציה. אני לא ספק. אני לא אינטרנט" (שמעון פרס על סיכויי ההרכבה של ממשלת אחדות לאומית)

"בשבוע שעבר סיפקה אינטל להוקינג מערכת מחשב המותאמת לכיסא הגלגלים שלו, הפועלת על בסיס מעבד פנטיום 133 מגה־הרץ, לאחר שהחברה גילתה שהוקינג משתמש ב־486" (מתוך "שדרוג לסטיון הוקינג")

"אני סבור שהתופעה של מחשבים אישיים, בעלי ביצועים ואיכות גבוהים, שיהיו זמינים כמעט בכל מקום, תלך ותתרחב. זה יהיה החלון לכל אמצעי התקשורת. החדשות ייאלצו להתאים את עצמן" (מתוך "השורד", ראיון עם אנדרו גרוב, מנכ"ל ונשיא אינטל)

גיליון 4 1.4.97

"אולי תעדיפו שלא להאמין לנו, אבל באמת הגיע הזמן להיפרד מהדפדפן לשלום" (מתוך "לא צריך ללחוץ", כתבת WIRED על טכנולוגיית ה־Push שצפויה לשנות את פני העולם)

גיליון 5 8.4.97

"רומן אירוטי אינטראקטיווי ראשון יצא השבוע לדרך" (מתוך "הכחול הגדול", דיווח חתרני על תכנים אירוטיים ברשת)

גיליון 7 21.4.97

"אני מאוד נהנה להיות כאן. לכל אחד יש דעה ולכל אחד יש משהו שהוא רוצה לספר לי" (מתוך "הסימולטור הגדול", ראיון עם ג'ף בראון, יוצר "סימסיטי", שביקר בארץ)

גיליון 8 29.4.97

"נניח שב־11 במאי, סיום התחרות, יורד קספרוב מהבמה בלי תואר ועם מאזן של 0:6

לרעתו. מה בדיוק יקרה אז? לאחר כמה ימים יירגעו המאמרים המתלהמים בעיתונות, והחיים יחזרו למסלולם" (מתוך "מה שיותר עמוק יותר כחול", כתבה על הקרב בין גארי קספרוב ל"כחול עמוק")

גיליון 9 6.5.97

"בסופו של דבר, ג'ייקובסון מעוניין שהספר יוכל לשאוב את הטקסט מהאוויר" (מתוך "כשדיו דיגיטלי ונייר אינטליגנטי נפגשים", כתבת WIRED על פיתוח דיו דיגיטלי ב־MIT)

גיליון 11 20.5.97

"אנחנו יכולים לשמוע אתכם צוחקים עד לכאן. ייצור חי? בתוך המחשב? לא יכול להיות" (מתוך "והאדם ברא את הנורן", כתבה על המשחק החדש Creatures)

גיליון 13 3.6.97

"עשו משהו יצירתי עם עיצוב הקופסה" (עצה של WIRED שהקדימה את זמנה, מתוך "101 דרכים להציל את אפל")

"מיליון משתמשים ל־ICQ" (דיווח מתלהב על חברת הסטארט־אפ המוצלחת, שעוד תגיעה לגדולה)

גיליון 14 10.6.97

"זה נורא כיף לדבר עם המעריצים שלי ברשת, כי אני יכולה ללכת באמצע לשירותים ולחטט באף, ואף אחד לא יידע" (טיירה בנקס, דוגמנית)

"פוינטקאסט 2.0 מכורים מוזמנים להוריד את גרסת הבטא" (עוד טרנד שנעלם)

גיליון 18 8.7.97

"התיכון הווירטואלי, שייפתח בשנת הלימודים הקרובה, מסתמן כלהיט" (מתוך "תלמידים, פיתחו את הדפדפנים", תיכון החדש של סנונית ואורט)

"כבר 11 אלף חלקות דיור נמכרו על הירח" (מתוך "יא ירח, יא ירח, ובקרוב: ירח הייטס", על אתר המציע למכירה חלקות על הירח ומאדים)

גיליון 19 15.7.97

"הרבה פעמים משווים את העבודה שלי לקפקא. אני מניד ראש בנימוס ומנסה לשנות את הנושא, כי אף פעם לא קראתי שום דבר של קפקא" (מתוך "הקדוש המצויר של הפקידים", ראיון עם סקוט אדמס, יוצר הקומיקס "דילברט"

◄

פוקוס הארץ בשיתוף תדיראן מערכות מידע

לרשום ביומן

11.2.99

ועידת הארץ
לאבטחת מידע

יום ה', 11.2.99 - אולם הנשפים, גן-אורנים, ת"א

הוועידה תתמקד באספקטים השונים של הנושא "החם" ביותר בתעשית ההי-טק!!!

קהל היעד: בכירים בחברות, מנהלי אבטחת מידע, מנהלי יח' מחשב, מערכות מידע, יועצים משפטיים, קציני בטחון של חברות ומפעלים, בתי תוכנה, מנהלי פיתוח עסקים, משרדי ממשלה.

מנחה: דרור פויר עורך "קפטן אינטרנט"

8:30 התכנסות והרשמה

- עבירות מחשב המבוצעות בישראל - דר' ניל וילקוף, הפקולטה למשפטים אוניברסיטת בר-אילן
- אבטחת המידע לקראת המילניום הבא - גב' נעמי אברמסון מנהלת תחום אבטחת מידע, "תדיראן מערכות מידע"
- הצפנה ידידותית של דאר אלקטרוני - מר יצחק פומרנץ, יו"ר ומנהל טכנולוגיה, "אליראו"
- הפרדה - קשיוריות מאובטחת [illegible]מפס תחזוקה - מר ארז דימנט, מנכ"ל "ו[illegible]יר"
- טלקומוניקציה- מי באמת מאזין לך? - מר קובי ליזר, מנהל פעילות רשתות "מוטורולה" תשתיות סלולאריות

הפסקת קפה

- פיתרון כולל לבניית מערך "א[illegible]חת מידע" - מר נפתלי קרן, מנהל איזור [illegible]"ת "צ'קפוינט"
- הפיכת רשת המחשבים בחברה למערכת מאובטחת היטב - מר אשר יושפה, מנכ"ל "סקיוריטי 7"
- יצירת רשתות פרטיות (VPN) בתוך ומחוץ לארגון - מר משה גליקשטיין, סמנכ"ל מחשוב "בינת תקשורת"
- תכניות זדוניות (וונדלים) באינטרנט - הבעיה ופתרונה - מר שמעון גרופר, חב' "אלאדין"
- איך מאבטחים מידע בסביבה מבוזרת והטרוגנית ? - מר עודד ברידא, מנהל טכני "CA" ישראל
- כיצד להפוך את משרדך למבצר? - מר מאיר פלבסקי,
- שימוש וניצול לרעה של מידע פנים - עבירה או נורמה? - עו"ד מישל אוחיון

13:30 ארוחת צהריים

- אל תחמיצו!!! מיצג - פריצה בזמן אמיתי! - לאחר ארוחת הצהריים

"האקר" - את המומחה - מיצג פריצה וניתוב לפתרונות - דקר נאוי, ערן ספרא "תדיראן מערכות מידע".

בחסות:

מחיר השתתפות 450 ש"ח (כולל מע"מ), 10% הנחה למנויי הארץ.

נא למלא ולפקסס ל "עיתון הארץ" טל' 03-5121111 פקס:03-6819296 (לעדי)

☐ כן, אני מעוניין להרשם לוועידה ☐ כן, אני מעוניין להכניס חומר פרסומי לתיק משתתף, בתשלום.

שם:______ חברה:______ תפקיד:______ טל:______

פקס:______ כתובת למשלוח חשבוניות:______ חתימה:______

כרטיס אשראי: ☐ ויזה ☐ ישראכרט ☐ דיינרס ☐ אמריקן אקספרס

מס'______ בתוקף עד______

רצ"ב המחאה ע"ס:______ מס' המחאה______ מס' חשבון______

בנק______ סניף______

e-mail ______

*את התשלום יש לבצע עד ה-8.2.99

הודעת ביטול בכתב עד 8.2.99

גיליון 20 22.7.97

"בקרמגדון אתה יכול להרגיש את השנייה שבה מת מישהו מתחת לגלגלים שלך, אתה יכול לראות את האישונים שלו מתרחבים מפחד. 'זו זוועה היה', אתה אומר לעצמך, אבל האדרנלין כבר מציף אותך ואתה מחפש קרבן חדש. או, הנה בחורה מעבר לפינה" (מתוך "אישה בהריון: 800 נקודות", כתבה שהיכתה גלים על המשחק החדש "קרמגדון")

גיליון 22 5.8.97

"ב־50 מיליון בני אדם ב־171 מדינות מחוברים כיום לאינטרנט" (מתוך "אז התחיל החופש הגדול, או שעוד לא?", על חופש הביטוי ברשת. היום מחוברים לרשת מעל למאה ועשרה מיליון איש)

"קפטן אינטרנט משבית עוד שמחה: לטמגוצ'י כבר יש דור המשך, יצורים אלימים וגסים הנלחמים ביניהם ומציקים לבעליהם" (מתוך "תסמונת הדור השני", דיווח על האלימות הפושה במקומותינו)

גיליון 23 12.8.97

"מיקרוסופט משקיעה 150 מיליון דולר באפל ומצילה את החברה מכיליון" ("קפטן אינטרנט" לוקח באופן אישי)

גיליון 25 26.8.97

"ישראל עוברת מהפכה, וקרוב היא תהיה אחת המדינות המפותחות והמשגשגות בעולם. אני לא יכול לקבל מצב שבו חלק מהציבור יישאר מאחור. סגירת

פערים צריכה להיעשות על ידי מערכת החינוך, אשר חייבת לא רק להנחיל את המורשת שיוצרת אחדות וזהות, אלא גם לתת לילדים כלים לעולם המחר, שיהיה

מורכב מטכנולוגיות מחשבים ותקשורת. המחשבים ייתנו לכם תעצומות לקראת העתיד. הילדים האלה כבר אוחזים בעתיד" (ראש הממשלה, בנימין נתניהו, בטקס חנוכת פרויקט "מחשב לכל ילד", ב־11 באוגוסט)

גיליון 26 2.9.97

"לקפטן שלום רב. לפני שבועיים קניתי איגואנה. הייתי רוצה לקבל הדרכה באינטרנט לגבי האכלתה וגידולה" (מכתב ל"קפטן הצילו")

גיליון 28 9.9.97

"פורמט חדש לקובצי צליל – MP3" (דו"ח אמין חושף)

גיליון 29 23.9.97

אלי ברקת, מנכ"ל BackWeb, מצהיר: "תוך שנתיים אנחנו אימפריה" (מתוך "אין צורך לדחוף, בינתיים", ראיון עם ברקת)

גיליון 30 30.9.97

"...מידע הוא החלל שאנחנו נעים בתוכו, הוא האוויר שאנו נושמים. אבל עצם זה שהוא שורה בכל הופך אותו לקשה לתפישה. אנחנו נוטים להיות חסרי מודעות לסביבה הטכנולוגית המיידית שלנו, ממש כש[illegible]שהדג לא מודע לכך שהוא במ[illegible] אנחנו שקועים במידע, אבל אין לנו מושג מהו..." ("אחרי סוף העולם" מאת סטיוון שבירו)

גיליון 31 7.10.97

"בעוד חודש מהיום, פחות או יותר, תוכלו לגשת אל חנות המחשבים הקרובה לביתכם ולקנות את 'טראסטר'; תוכנה היודעת לזהות דברי אמת ושקר ומנתחת את גלי הקול. 150 דולר אמריקאים ותוכלו לדעת אם מי שאתם מדברים איתו בטלפון משקר. הנבדק לא ירגיש כלום – הוא הרי סומך עליכם, התמים – אבל עליכם אף אחד לא יכול לעבוד. הביאו בחשבון שיכול להיות שגם האדם שאתם מתקשרים אליו קנה את טראסטר. רק 150 דולר. בעל הבית השתגע" (מתוך "שי'ן קו'ף רי'ש", כתבה נרגשת על עוד מכשיר שלא שינה את העולם)

גיליון 33 21.10.97

"הרשת היתה מפוצצת ביום כיפור האחרון..." ("הקפטן שלכם" מקטר על קשיי הגלישה בחג)

"ביטניק ו־vivo" (מי זוכר? שני פלאג־אינים מתוך רשימת המומלצים של "קפטן אינטרנט", בכתבה "הורידו פלאג לכבוד החג")

גיליון 34 28.10.97

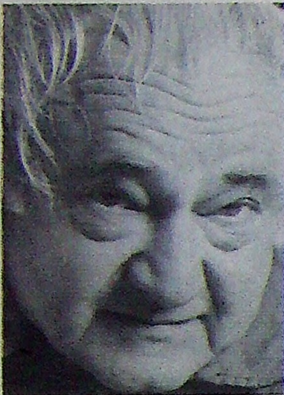
"קוויק 2 מאפיל על קודמו ועל כל המשחקים האחרים בשוק, כמעט בכל התחומים" (מתוך "היה שווה לחכות", כתבה על שיא נוסף בתעשיית המשחקים)

גיליון 37 18.11.97

"ליקוויד אודיו הולכת לשנות את פני תעשיית המוסיקה" (מתוך "ואם השיר הזה נשמע לכם מוכר", על טכנולוגיית אודיו חדשה)

"ג'ילי ויליס, שחקנית פורנו, היא מהנציגות הבולטות של ישראל ברשת" (מתוך "גיבורה מקומית", כתבה עם גאווה)

גיליון 38 25.11.97

"המחשב חירבן את איכות החיים. האתר היחיד שמעניין אותי זה אתר של פלוצים. זה אני שומע, צוחק ונהנה" (יגאל תומרקין ב"האמן כאיש מיושן", תמונת מצב של האמנות הישראלית ברשת)

גיליון 40 9.12.97

"לדברי אברהם עמר, חבר מועצת מצפה רמון, לא כל המשפחות שקיבלו מחשבים היו נזקקות, וקרה שבמשפחות שקיבלו מחשב כבר היה מחשב אחד" (מתוך "תוכנית בקרה והרבה בירוקרטיה", על התנהלותו של פרויקט "מחשב לכל ילד")

גיליון 41 16.12.97

"אני מבין את הילד שבי, אבל אני לא כותב בשבילו" (מתוך "אל־סיד", ראיון עם סיד מאיירס, יוצר המשחק ציוויליזציה)

גיליון 44 61.98

"98 – אחוז המשתתפים בצ'טים שסבורים ששאר המשתתפים משקרים" (מתוך "מישהו זוכר איזה כיף היה ב־97?" – סיכום השנה החולפת ברשת)

גיליון 47 27.1.98

"ברור שאחת הסיבות לשנאה היא עושרו של גייטס. כששוויו הסתכם ב־3 מיליארד דולר, זה היה ניצחונו של היורם. אבל 40

המשך בעמוד 8

את הכסף!

2,500 רוכשי מערכת חלונות דורשים החזר כספי: לא ביקשנו אותה, ואנחנו בכלל לא צריכים אותה

האם חלונות 98 טובה יותר מחלונות 95? השאלה הזו, מבחינתי, עדיין פתוחה. אם בעולם חלוקות הדעות, קל וחומר אצלנו, הישראלים בעלי השפה ההפוכה והכיס הקטן. כתבנו בעבר על הפקס בעברית, שהיה מובנה בחלונות 95 אך נעלם מחלונות 98. זהו שיקול חשוב עבור משתמשים עבריים, התלויים כיום, בגלל שפתם המשונה והנדירה, בתוכנות פקס מסחריות.

כמו כן, כמה משתמשים שהתקינו את חלונות 98 על גבי חלונות 95 התלוננו בפני על ירידה פתאומית במהירות המחשב. ואכן, לפי התרשמותי, המכתבה של פנטיום II 350 מה"צ תחת חלונות 98 אינה משדרת תחושה תזזיתית יותר מאשר המכתבה המיושנת שלי, פנטיום סתם, 166 מה"צ, עם חלונות 95 (ויש שמדווחים כי הכל הסתדר אחרי שבוטלה פעילותה של המכתבה הפעילה).

לכך נלוות בעיות חומרה, מהסוג המעצבן שהיה נפוץ בחלונות 3.11: לאחר נעלם כונן התקליטורים, ולא חזר אלא לאחר טיפול ידני ב-Config.sys כך שהכונן משתמש באות Z. לאחרת, בונת אתרים מראשון לציון שהסורק החדש שלה מיאן לעבוד, המליץ הטכנאי (וזה לא אני) על פרמוט כללי על מנת להוריד את חלונות 98 וכך לאפשר למחשב להתחבר אל הסורק.

גם היא מדווחת שאחרי החזרה לחלונות 95, המחשב רץ לפתע יותר מהר.

מצד שני, אין לזלזל ביתרונות: המשתמש הביתי יבחין מיד במכתבה פעילה, ממשק מעוצב מחדש, תפריטים שמחליקים במקום לצוץ, התחברות חלקה יותר לאינטרנט, תפריטי עזרה עם ציורים ועוד.

ויש את טיעון המחץ: ברור לאן הרוח נושבת. עם כל יום שעובר, מחשבים חדשים יורדים מפס הייצור, ואם לא תציינו אחרת במפורש, תקבלו את חלונות 98. למעשה, גם אם תציינו זאת במפורש, במקרים רבים חלונות 98 היא זו שכלולה בחבילה.

וכל זה היה הקדמה לסיפור הבא, שעוסק באנשים שזה לא מתאים להם – ורוצים את הכסף בחזרה.

"ואם אני לא רוצה?"

כשאנו רוכשים מחשב חדש, אנו רוכשים מבלי משים מערכת הפעלה, ומשלמים עבורה מחיר הכלול במחיר המחשב. המחיר אמנם נמוך ממחירה של אותה מערכת לצרכן פרטי, בין השאר משום שהיא נמכרת באופן סיטונאי ליצרני המחשבים ומשום שאיפיוני החבילה שאנו מקבלים שונים, לפחות היצונית. אבל שלא יהיו טעויות – המערכת נרכשה גם נרכשה (אלא אם רכשתם את המחשב אצל פיראט מנוול במיוחד), שילמתם עבורה ותקבלו גם מסמך המעיד על כך. אם תשאלו את הסוחר: "ואם אני לא רוצה מערכת חלונות?", הוא יביט בכם, מן הסתם, כבמשוגעים. בלי חלונות? בלי מערכת קבצים, בלי ממשק גרפי, בלי סאונד, בלי עכבר, בלי תמיכה במסך ובמדפסת, בלי תוכנה? מה בדיוק אתם הולכים לעשות עם המחשב שלכם, חברים?

ובכן, רגע אחד. דווקא יש מקרים מסוימים בהם יש היגיון לרוכש מחשב ללא מערכת הפעלה מובנית. למשל, אם במחשב מתוכננת להיות מופעלת מערכת הפעלה אחרת. ויש כאלה: יש מערכת הפעלה של IBM בשם OS/2, יש יוניקס, יש חלונות NT ויש לינוקס, מערכת הפעלה חינמית הצוברת תאוצה לאחר שהפכה להיות המערכת המתגברת ביותר בקרב ההאקרים כתקוות העולם החופשי במאבק נגד "מלכות הרשע" של מיקרוסופט.

יום הזיכוי הבינלאומי

אבל גם אם החלטתם להיות המשונים של השכונה וללכת על לינוקס במחשב החדש שלכם, לא תוכלו לדרוש החזר כספי עבור מערכת ההפעלה הכלולה במחשב, אם הפעלתם אותה. חוקים דרקוניים? בעצם, לא יותר מאשר אלה של רשיון תוכנה רגיל.

מערכת הפעלה היא לא שותפה שמנסים, ואז מחליטים. אז מה לעשות כדי שלא יאשימו אתכם בפיראטיות, וכדי שיחזירו לכם את כספכם? אם זו כוונתכם, תצטרכו להיזהר מאוד במה שתעשו בעת הוצאת המחשב מהקופסה. בשום פנים אין להדליק אותו לפני הכנסת דיסקט משלכם, המאפשר התנעה בעזרת מערכת הפעלה חליפית, שאותו עליכם לארגן מראש.

את ההוראות המדויקות תמצאו באתר "המרכז להחזר כספי עבור חלונות" – http://www.linuxmall.com/refund – המתארח באתר "לינוקס מול", אחד ממעוזי התמיכה במערכת ההפעלה לינוקס. באתר "מרכז ההחזר", שנפתח לפני כעשרה ימים, הכריזו על 15 בפברואר כעל "יום ההחזר הכספי עבור חלונות". בעקבות ההכרזה הוקמו כמה קבוצות של פעילים ברחבי העולם, מארה"ב ועד יפאן. עד כה הודיעו על כוונתם לתבוע החזר יותר מ־2,500 בני אדם, ובתקשורת נשמעות כבר מחאות על הקשיים הבירוקרטיים שבקבלת החזר, ואף הרהורים על תביעה ייצוגית.

יש באתר גם סיפורים אישים של כמה מהנודניקים שרצו אחרי ספקי המחשבים שלהם בדרישה לקבלת החזר, ומרגש במיוחד הוא סיפורו של אחד מחלוצי מרד הצרכנים, ג'פרי בנט מאוסטרליה, שרכש בפברואר שנה שעברה מחשב מתוצרת טושיבה, והצליח, לא מזמן, להשיג הבטחה להחזר של... חמישה דולר. בהצלחה.

גם ויזה בפורטלים

בסוף כל חודש בוהים רבבות ישראלים בפירוט היובי כרטיס האשראי שלהם ומנסים להיזכר מה קנו ב־31 שקלים ב־1 בחודש אצל מישהו המסתתר מאחורי השם "ק. ג. בע"מ". תחנת דלק? דוכן עיתונים? מסעדה?

מה אתם עושים בדרך כלל כשזה קורה לכם? מקללים את המחשבים, כמוני? ובכן בקרוב נוכל להפסיק לרטון, ובלחיצת כפתור להגיע למידע שמאחורי כל עסקה. זה יקרה כאשר ירשה לנו בנק ישראל להשתמש ב"קשר כאל", מערכת המידע החדשה של ויזה כ.א.ל, הפועלת דרך האינטרנט.

מאז שראיתי אותה לראשונה, לפני כמה חודשים, עברה המערכת ניסויים ושיפורים, וכעת היא ממתינה לאישור מינהלי מבנק ישראל. כרגע, השימוש בה מותר לבתי עסק ולמאה בעלי כרטיס אשראי בלבד.

בעזרת המערכת ניתן לצפות בפירוט מלא (באמת מלא!) של הפעולות שערכתם בכרטיס הוויזה שלכם, ולקבל תדפיס זהה בצורתו ובתוכנו לתדפיס שאתם מקבלים בדואר. בניגוד לתדפיס המוכר, במערכת המקוונת הזו ניתן לראות את פרטיו האמיתיים והמלאים של העסק ושל העסקה. ויש כמה פעולות מעניינות יותר, שבדואר ובטלפון מן הסתם לא עשיתם עד כה.

למשל, אם לא הובהרו לכם פרטיהן של כל עסקה ועסקה, תוכלו בהקלקת עכבר לשלוח דואר אלקטרוני למערכת שירות לקוחות של ויזה-כאל כדי לשאול מה פתאום לקחו לכם את הכסף, או לבקש שהפעולה תועבר לכרטיס אשראי ויזה-כאל אחר שברשותכם, ועוד ועוד. בוויזה-כאל מתחייבים לענות לכל פנייה, ובשלב זה השימוש במערכת צפוי להיות ללא תשלום.

רגע, העיקר עוד לפנינו. אולי בעקבות הבהלה לפורטלים ולהתאמה האישית, גם בוויזה-כאל מקפידים שהמערכת שלהם לא תיצור אצלכם ניכור. לכן ניתן לבחור עיצוב גרפי אישי מתאים שילווה אתכם בעת הטיול בנבכי החיובים שלכם, כלומר מה שנקרא בעגת המשחקים "סקין" ובעגת חלונות "נושא".

הרקעים המוצעים לבחירה: רקע עסקי (מעין שולחן משרדי שהמכשירים עליו הם הכפתורים), רקע היי-טק, רקע של חוף ים וסוכת מציל ורקע לדור הצעיר – קיר לבנים חשופות עם קשקושי גרפיט, שבחזיתו מכונה של פחיותשתייה. הכפתורים על מכונת הפחיות הזו מובילים לפונקציות השונות של האתר.

הלו, זה ויזה? נו, לא פלא שבנק ישראל קצת משתעל בדרך לאישור הסופי של המערכת.

הלו, זה ויזה? הרקעים החדשים של אתר "קשר כאל"

מיליארד דולר! זה סכום המעורר ברבים תחושת אי־נוחות, בייחוד שבהתחשב בעובדה שאת כל פס

הייצור שלו אפשר למחוק בעזרת מגנט גדול אחד" (מתוך "האיש הרע" – למה אנשים שונאים את ביל גייטס, "ניו ריפבליק")

גיליון 49 10.2.98

"**לאמא שלי** היה אף ארוך ולאבא שלי היה אף רחב. אני ירשתי את הקומבינציה של שניהם. כתוצאה מכך יש לי אף שהולך לפני ומבקע את האוויר כמו חרטום של יאבטה" (מתוך "קרתה לי תקלה מצערת", ראיון עם דאגלס אדמס)

גיליון 51 24.2.98

"**סייבר פמיניזם** הוא מונח המתאר את מה שקורה במציאות. רוב העבודות המעניינות בתחום המחשבים, באינטרנט, באמנות ובכל מדיה חדשה, נעשות תמיד על ידי נשים... אנחנו נמצאים בתקופה נשית מאוד. מחקרים מוכיחים שיש אפילו ירידה גדולה ברמת הפוריות של הזכרים" (מתוך "האישה הדיגיטלית", ראיון עם סיידי פלאנט, פילוסופית סייבר־פמיניסטית)

גיליון 55 24.3.98

"**ב־1:00 בלילה** יילד ד"ר גומז את קיטי. 'בתנו המתה הוחזרה לנו', אומר כריסטופר הייטנר. 'זה היה הנס שלו פיללנו'" (WIRED מתוך "העתק פחם", תרחיש דמיוני של יצירת הייצור האנושי המשובט הראשון)

המשך מעמוד השער

בשנות ה־80 היה האינטרנט צר ומנותק משאר העולם. זו היתה מערכת דואר אלקטרוני, כלי מחקר, כלי משחק של יורמים במימון משלם המסים. כתובת אינטרנט על גבי כרטיס הביקור היתה הכרחית בעולם האבטחה, אבל זה היה מוזר לאנשים מבחוץ – סימן היכר לאדם חדגוני ומתבודד שמבלה זמן רב מדי מול מסך המחשב. האינטרנט היה החבר המשעשע אך היורמי שלך, שלעולם לא יהפוך למשהו רציני.

זה היה האינטרנט שהשארתי מאחורי כשהלכתי לבית הסוהר ב־1991, לאחר שהורשעתי בפריצה לקווי טלפון (זוכיתי מהאשמות רבות, חמורות יותר, שנגעו לעבירות הקשורות לביטחון המדינה). כשיצאתי לחופשי, חמש שנים מאוחר יותר, האינטרנט התפתח ליקום מקביל פורח, כה חסר תקדים, עד שהחברה, בהשראת המדע הבדיוני, כינתה אותו "סייברספייס".

"האינטרנט באמת לא כל כך מדהים", הסביר מארק בשעה שנסענו דרומה לעבר סן חוזה. "הוא מבוסס על פרוטוקול שנקרא HTTP, שהוא למעשה רק מערכת להעברת קבצים, כמו FTP".

"ומשתמשים בו בעיקר לפרסום, נכון?", אמרתי, זוכר את שלט החוצות.

מארק הפסיק לנסות להסביר, והציע להראות לי. לאחר נסיעה בת שעתיים הגענו לדירה שלו, ונכנסנו לחדר המחשבים. החדר היה מסודר, שקט, ומאורגן היטב. ברקע זמזמו מאווררי קירור. מארק התיישב לצד תחנת עבודה של סאן והקיש כמה פעמים על המקלדת. המסך התמלא בטקסט וגרפיקה. "זה", הוא הסביר, "אתר אינטרנט".

"זה יהיה כיף", הוא אמר, והקליד שוב. הדף התחלף, והמילה "אלטה ויסטה" הופיעה. אז עשה מארק משהו מאוד מפחיד: הוא הקליד את שמי. אחרי כמה שניות התמלא הדף בקטעים קצרים, חלקם בצרפתית וגרמנית, ממה שהנחתי שהיו אתרי אינטרנט אחרים. המספר הכולל של התוצאות שהתאימו לחיפוש הופיע למטה. זה היה מספר בן ארבע ספרות.

מארק חייך כשראה את ההבעה ההמומה על פני, והקיש על אחד הקטעים. המסך השחיר, ואחר כך הסתדר מחדש מתחת לכותרת "צריך לקרוא לזה פשע": "ייתכן שהוא ראה את עצמו כניצב מעל לחוק, אבל מעשיו של קווין הפכו למקרה הראשון של ריגול נגד האקר. הוא נמצא במעצר בסן־פרנסיסקו, וממתין למשפט באשמת גניבה של מידע מסווג". זכויות היוצרים על הידיעה החדשותית היו של הכנסייה הסיינטולוגית. סיינטולוגים?

במדיום הנרחב החדש הזה, שהפך נפוץ כל כך עד שמפרסמים יכולים לפרסם כתובות אינטרנט על גבי שלטי חוצות ללא הסבר נוסף, אנשים דיברו עלי. ברור שהאינטרנט הוא יותר מאשר כלי פרסום.

ובמשך שלוש השנים הבאות – נאסר עלי להשתתף בכל זה.

מה האי־מייל שלך?

שוחררתי מבית הכלא כאמריקאי הראשון שהגישה לאינטרנט נאסרה עליו. כמו שגישתם של רמאים, שנתפסו על ביצוע עבירות בניירות ערך, לבורסה נחסמת בדרך כלל, כך ההרשעות הקשורות לפשעי המחשב שלי הכתיבו שלטובת הציבור, עלי להיות אוף־ליין למשך תקופה ארוכה.

ברמה המעשית ביותר משמעות הדבר היתה מעין גלות פנימית שלי. חזרה בבית בלוס אנג'לס, שקעתי במטלות הבנאליות של כניסה מחדש לחברה: להחליף את רשיון הנהיגה, למצוא מקום לגור בו – ולמצוא עבודה שלא תדרוש גישה למחשב. הכל היה אותו הדבר, אך שונה לחלוטין. הייתי בטוח שבכל בית יש כעת מחשב אישי ומודם. הייתי זקוק לנוכחות. הייתי זקוק לאתר אינטרנט.

רציתי לחבר מסר חד כיווני לאזרחי הסייברספייס, אבל לא הכרתי את שפתם ומנהגיהם. ליקטתי כמה מסמכים משפטיים על המקרה שלי, כתבתי הסבר קצר, ושלחתי הכל בדואר הרגיל, האיטי כמו חילזון, ללייל, ציירת אבסטרקטית מצפון קליפורניה שהתמחתה בעיצוב אתרים. היא הציעה להקים עבורי אתר – אני רשאי שתהיה לי נוכחות און־ליין דרך צד שלישי – כך שאצבעותי לא יצטרכו לגעת לעולם במקלדת אסורה.

לחבילה צירפתי צילום שלי כי הבנתי שהאינטרנט החדש, לא חשוב מה הוא עוד, הוא גם כלי מולטימדיה.

לייל עבדה במהירות, ושבוע אחר כך קיבלתי זרזיף ראשון של תגובות. "באתר שלך מבקרים מאה גולשים ביום", היא הודיעה לי בטלפון. מאה אנשים, כל יום, שמתאמצים למצוא את האתר שלי מבין אלפי אתרים, ולומדים על הסיפור שלי.

"זה טוב, נכון?"

"לא במיוחד".

עברו כמה חודשים מאז שחרורי, אני אוכל ארוחת ערב עם הורי והם מדברים על מחשבים: מהירות המודם שלהם, איטיות הספק, דואר זבל. אבי, מסתבר, השתתף בפעם הראשונה במלחמת דעות בפורום העוסק בכלי רכב. אבא שלי במלחמה באינטרנט? קשה לתפוש את זה – אולי אני אפגוש אותו גם במסיבת טראנס.

אבי, מכונאי רכב בפנסיה, ואמי, מורה בפנסיה, מעולם לא השתמשו במחשבים. אבל התפוצצות האינטרנט, בשילוב עם החגיגה התקשורתית סביב חלונות 95, נתנו להם סיבה לרכוש את המחשב הראשון שלהם. כעת הם גולשים ברשת מאותו חדר שבו השתמשתי אני, כנער מתבגר, במחשב TRS-80 ומודם 300, להתחבר לרשת. עכשיו הם מבינים.

אבי, מסתבר, השתתף בפעם הראשונה במלחמת דעות בפורום העוסק בכלי רכב. אבא שלי במלחמה באינטרנט? קשה לתפוש את זה – אולי אני אפגוש אותו גם במסיבת טראנס

בקיץ של '96 אמא ואבא הפכו למעיינות של מידע על הכל – החל מחדשות כלכליות צנועות ועד למידע על ענפים רחוקים בעץ המשפחה. אבא מציין את האינטרנט כגורם שתרם להרבה מהצלחותיו בבורסה. הוא מכור לחדשות כלכליות ברשת. ותמיד יש לו בדיחה חדשה מוכנה – משהו אקטואלי כל כך עד שנדמה שיש לו כותב בדיחות אישי שמחזיק בידיו את העיתון של מחר. ההלצות תמיד מצחיקות, אבל בכל פעם שאני מנסה לספר אותן לחבר, אני לא מגיע רחוק. "שמעתי אותה", הם קוטעים. "זו בדיחה ישנה".

אני רואה השפעות אחרות של האינטרנט כל יום עכשיו. נדמה שלכולם יש תא קולי – או שהמזכירות הטלפוניות שלהם עובדות כל הזמן כדי שיוכלו לסנן שיחות. רשת הטלפון הפכה שוממת ולא אנושית; אנשים נטשו את התקשורת הקולית הספונטנית בריצה שלהם לרשת; ואם איכשהו אני מצליח להשיג אדם בשר ודם מעברו השני של הקו, אני יודע למה לצפות: "מה כתובת הדואר האלקטרוני שלך?".

"אה, ובכן, אני לא נמצא באינטרנט".

אז משתררת דממה מביכה. מרבית אזרחי הרשת, כך נראה, מתייחסים לאלה שאינם און־ליין באותה תערובת של חמלה ובוז שהם שומרים למקבצי נדבות. רק במקרים נדירים יש לאנשים אומץ לשאול אותי למה אין לי גישה לאינטרנט. כשאני עונה, האהדה לה אני זוכה עדיין מפתיעה: "חמש שנים בבית הסוהר? טוב, ביצעת פשע. אבל לאסור את השימוש באינטרנט? זה כבר לא אנושי!".

אפילו אנשים שמכירים אותי שוכחים לפעמים. הערב בבית הורי, אמי אומרת, "יש מאמר בשבילך על המקרר". זהו גזיר עיתון שמשקף בצורה לא כל כך עדינה את החששות של אמא ואבא בגלל הרגל הניקוטין שרכשתי ב"בית הגדול": "האינטרנט עוזר למעשנים להפסיק". שורה של כתובות אינטרנט כלולות בכתבה. למרות שהורי יודעים ששימוש באינטרנט יזיק לחירותי כמו שהעישון מזיק לבריאותי, אני לא מאשים אותם; התרגלתי

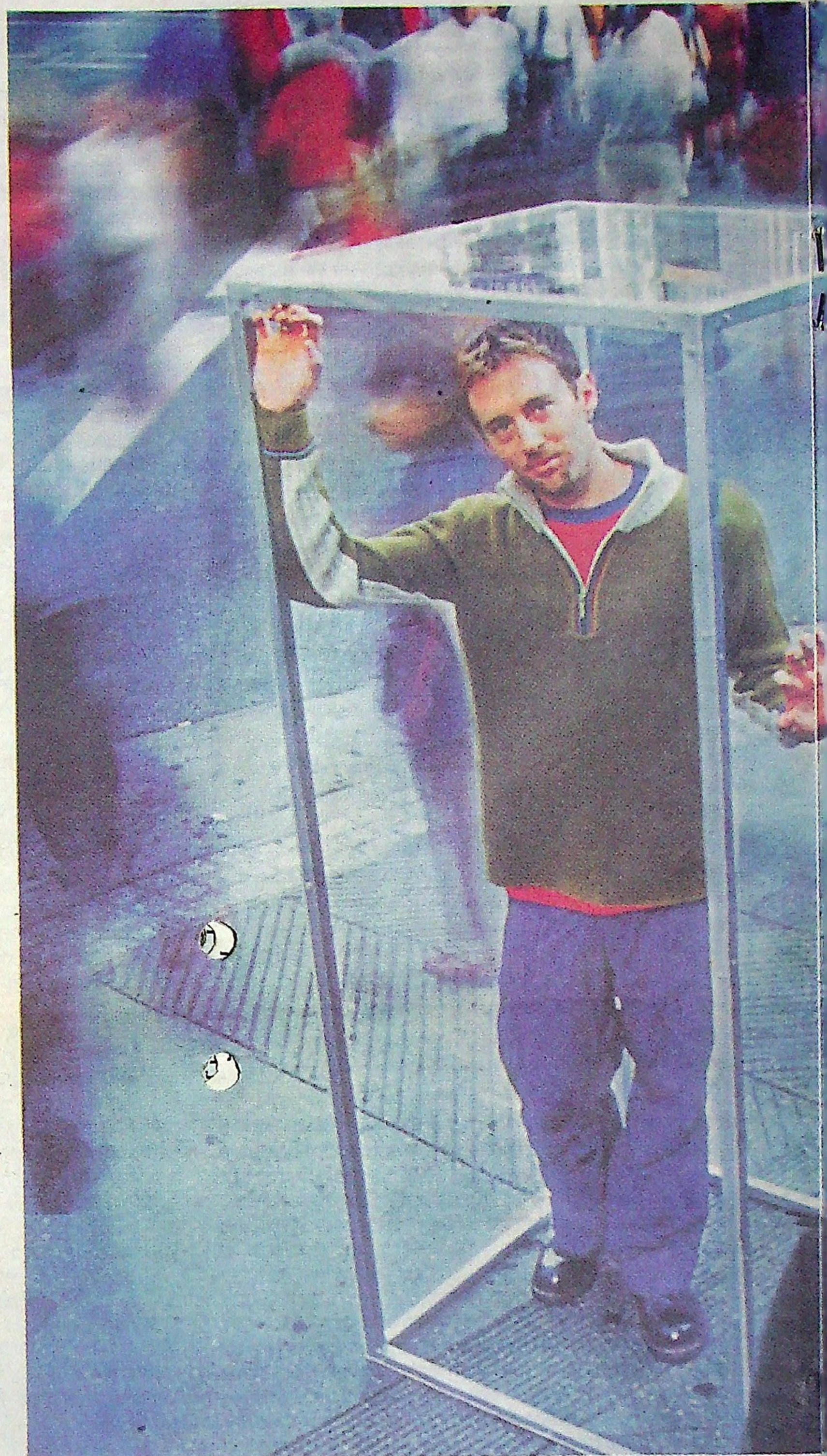

לשיכחה כזאת. להציע URL הפך טבעי ממש כמו לנשום.

לשגר טילים מה־WebTV

בהתמדה ובעדינות ניסיתי לשכנע את קצין המבחן שלי להרשות לי להתחבר לאינטרנט. אחרי שנת החופש הראשונה שלי, הוא איפשר לי להשתמש במחשב בבית אך ורק כמעבד תמלילים ובתנאי שלא יחובר אליו מודם. הייתי צריך להגיש עותק של חשבון הטלפון שלי בכל חודש כדי שהוא יוכל לבחון האם ביצעתי שיחות כדי להתחבר למחשבים. באחד החודשים, הקפתי בעיגול את ה־URL www.gte.com בתחתית החשבון, ומתוך דחף פנימי שרבטתי: "האם אי פעם שמת לב כמה הדברים האלה נפוצים?".

שוחחנו על הדברים האלה באריכות בכל פעם שנפגשנו, והוא לא היה תוקפני או דוגמטי, אלא השיב בהיגיון וחוכמה והקשיב ברצון. אבל הוא התעסק עם מכורים לסמים על בסיס יומי, והוא הבחין באותו ניצוץ שטני

בעיני. מחשבים יכולים להיות ממכרים, הסביר, והוא היה אחראי להגן על החברה מפני נרקומן ביטים ידוע.

למרות שלא היה לי מודם, עזבתי לבסוף את עבודתי כתועמלן פוליטי והלכתי לעבוד "באינטרנט". התחלתי להופיע באמצעי התקשורת כ"איש המופלא ללא מודם". הראיונות שנתתי על חיי כמי שאין לו מידע הובילו להצעה מפתיעה: ZDTV השיקה את "ערוץ המחשב שלך", והציעה לי עבודה כבעל טור באתר האינטרנט שלה. האירוניה שבדבר לא נסתרה ממני. כתיבה עבור אתר אינטרנט העמידה אותי במצב יוצא דופן, שבו דיווחתי והבעתי את דעותי לקהל שהיתה לו גישה רחבה בהרבה ממני למידע גולמי.

שמונה עשרה חודשים אחרי שחרורי, כשנותרה לי שנה אחת על תנאי, קצין המבחן הסכים לאפשר לי לשוטט משוחרר באינטרנט. אבל להצעה נוסף תנאי: הייתי חייב למצוא ספק שירותי אינטרנט שיסכים לפקח על פעולותי ולתת לקצין המבחן גישה לדו"חות התנועה שלי.

כן! נכנסתי פנימה. צלצלתי לספק שירותי אינטרנט קטן בלוס אנג'לס. "אתה רוצה שנעשה מהז", שאלו אותי. הסברתי את מצבי, וטכנאי מבולבל אמר שהוא יברר. אחרי יומיים הוא התקשר חזרה: "אין לנו את האמצעים לפקח עליך. מצטער". עברתי לחברות הגדולות: CompuServe, Prodigy, MSN, AOL. נציגי השירות המסכנים מעברו השני של הקו לא ידעו בדיוק מה לעשות עם בקשתי – נראה שהם חשבו שזו הלצה כלשהי. "אתה רוצה שנפקח עליך? אנחנו לא עושים דברים כאלה, אדוני. אנחנו מכבדים את הפרטיות של לקוחותינו".

כשחייגתי ל-EarthLink, שם משמש דן פארמר, האקר ידוע, כמנהל מחלקת האבטחה, חשתי ניצוץ של תקווה. אם היה מישהו שהיה יכול לעקוב אחרי – הוא האיש. דן סקר את האפשרויות, אך נכנע אחרי כמה שניות. "אני לא יכול להרכיב משהו שלא תוכל לעקוף אותו", הוא אמר. אני חושב שזו היתה מחמאה.

אבל דן הציע חלופה: WebTV – פתרון טכנולוגי שאמנם לא יאפשר לקצין המבחן שלי לפקח עלי, אך היה כה מוגבל ביכולת הביצוע שלו עד שהסיכון שאעקוף את קירות ההגנה ואפרוץ לאתרי אינטרנט דרכו היה קטן. הצעה זו הגיעה לשיאה בחיזיון מוזר, כשקצין המבחן שלי ואני נכנסנו לחנות של רשת מוצרי צריכה אלקטרוניים, כדי לבדוק מערכת WebTV. המוכר הדליק את היחידה, הדגים את המקלדת האלחוטית, אחר כך הושיט אותה לקצין המבחן שלי, שאחרי זמן קצר שקע לגמרי בסטטיסטיקה של בייסבול שמצא באחד מאתרי הספורט. הפוטנציאל הממכר של האינטרנט בפעולה.

בשעה שהוא גלש התחלתי לחקור את המוכר. "אם אני באמת רוצה, אני יכול להשתמש במערכת הזאת כדי לפרוץ למחשב הפנטגון ולשגר טילים גרעיניים?". המוכר צחק באי נוחות. "לא", הוא השיב, והוסיף: "אלא אם כן אתה ממש ממש טוב".

קצין המבחן שלי חייך והושיט לי את המקלדת. הקשתי בזריזות URL כדי לבדוק את הטור שלי באתר של ZDTV. הוא נראה די טוב, למרות שהתמונה שלי היתה גרועה.

כשעזבנו את החנות, הוא הסכים שלא

התחלתי לחקור את המוכר. "אם אני באמת רוצה, אני יכול להשתמש במערכת הזאת כדי לפרוץ למחשב הפנטגון ולשגר טילים גרעיניים?". המוכר צחק באי נוחות. "לא", הוא השיב, "אלא אם כן אתה ממש טוב"

אוכל לגרום שום נזק עם ה־WebTV. חששותיו הופנו עתה לגישה שלי. בהתאם לדרישתו נתתי לו עותקים של המאמרים שהתפרסמו בטור שלי ב-ZDTV. קצין המבחן החליט שכשרעיונות כאלה מתרוצצים במוחי, מוקדם עדיין לתת לי להתחבר לא[illegible]רנט.

העולם המופלא של הפקס

זה היה בסוף האביב בשנת 98 [illegible]כמעט סיימתי לרצות שנה שנייה אוף־ליין, בעולם מחובר. בינתיים, פלישת האינטרנט המשיכה. מסופים הוצבו בספריות ושדות תעופה, ופרסומות בעיתונים ובטלוויזיה נעשו רוויות בכתובות URL. שמתי לב שכבר לפני כשנה רבים החלו להשמיט את "//:http", וחלקם התחילו להשמיט גם את "www". שמות כמו amazon.com ו־etrade הפכו למלים שגורות בכל בית. הרדיו שאל ללא הפסקה, "האם אתה יאהו!?" (Do You Yahoo!?). כנראה שלא שמתי לב שיאהו הפך לפועל.

אבל למדתי להשתלב ולהתאים את עצמי. מכשיר הפקס הפך לעורק החיים שלי. השולחן כוסה בעמודי נייר מסתלסלים – ערוצים זעירים מאוקינוס המידע שמעבר לאופק. השאלה הארורה "מה כתובת האי־מייל שלך?" נשאלה יותר מאי פעם בעבר. עכשיו, ללא בושה, השבתי: "אני לא נמצא באינטרנט". כששאלו "מדוע?" לא טרחתי להסביר. פשוט חייכתי ואמרתי, "תבדקו באתר האינטרנט שלי".

סוף דבר: קצין המבחן שלי החליט לשים קץ לגלות האלקטרונית שלי. העונש על תנאי אמור להסתיים ביוני, וקצין המבחן סבור שצעדי הראשונים באינטרנט צריכים להיעשות תחת השגחתו – לא מאוחר יותר, כשהחוב שלי לחברה ייפרע במלואו. אבל עד אז הוא ימשיך לבדוק את חשבונות הטלפון שלי כדי לוודא שאני מחייג רק לספק שירותי אינטרנט גדול ולא למרכזיה של חברת טלפונים.

להפתעתי, אני מרגיש פרץ חרדה כשאני שומע את החדשות לראשונה. אחרי שהתחלתי להרגיש בנוח עם מעמדי אוף־ליין, אין לי שום מושג מה יביא עימו יומי הראשון באינטרנט – יש כל כך הרבה מה להשלים, וכל כך הרבה מקומות שאפשר להתחיל בהם. ממש כמו באותו יום לפני למעלה משנתיים כשעמדתי מחוץ לקניון, אני מרחף בשערי החופש. ופעם נוספת, אני מוצא את עצמי תוהה, לאן אני הולך מכאן?

גיליון 58 14.4.98

"זה לא מדע בדיוני. בכינוס בנושא 'מחשבים־בגדים' שנערך באחרונה הוצגו משקפיים שיודעות לזהות פנים, חגורות שמזהות קול, חולצות שמחוברות לאינטרנט ונעליים שעורכות בדיקה רפואית" (מתוך "ארון הבגדים של האלף השלישי", כתבה על בגדים כבדים. WIRED)

גיליון 59 21.4.98

"אהוד טננבאום הוא ילד שמעד וחברת אי.איי.אם החליטה לקחת עליו חסות ולתעל את כשרונותיו לאפיקים חיוביים" (יורם קליין, מנכ"ל החברה, מגיב על הביקורת שנמתחה ב"קפטן אינטרנט" על השימוש ב"אנלייזר" בפרסומות למחשבי ניורון)

גיליון 60 26.4.98

"אנחנו אוהבים את ג'אווה, אנחנו פשוט לא אוהבים את הרעיון של 'כתוב פעם אחת, הרץ בכל מקום'" (סטיב באלמר, מס' 2 במיקרוסופט, מתראיין ל"קפטן אינטרנט". מתוך הכתבה "ביל שלח אותי")

גיליון 61 5.5.98

"אתם רוצים לדעת האם נטסקייפ תחזיק מעמד, או האם תימק תחת המכבש של מיקרוסופט? הביטו בבארקסדייל. הוא יעשה דברים מפתיעים" (אמר, ולא ידע מה אמר. מתוך "התוכנית הסודית של נטסקייפ", על פועלו של ג'ים בארקסדייל)

גיליון 62 12.5.98

"ה־iMac ישווק באוגוסט, ויימכר במחיר של 1,299 דולר" (אפל חוזרת מן הכפור)

"עכשיו מתבננים משרד המשפטים ו־12 מדינות בארה"ב להגיש תביעות נגד מיקרוסופט" (מיקרוסופט מסתבכת)

גיליון 65 2.6.98

"אלי וקלוד חזי משדרים את חתונתם באינטרנט" (החתונה הישראלית הראשונה ברשת)

גיליון 67 16.6.98

הלידה הראשונה בשידור חי באינטרנט

גיליון 66 9.6.98

"אני מוצא חברים שרוצים לדבר על אותו נושא, שיש להם בעיות דומות. אני לא יכול להרים את הטלפון ולבקש לשוחח עם מישהו שמתעניין באמנות האיסלאם או עם הורים לילדה בת שלוש" (מתוך "אף אחד לא יכול לספר לי שלאנשים שיושבים כל היום מול הטלוויזיה יש חיים אמיתיים יותר" ראיון עם האוורד ריינגולד, חוקר קהילות וירטואליות)

גיליון 69 30.6.98

"נדרש אדם מגורה מינית כדי לגרום לעוף להיות רגשני" (כתבה על השימוש הבעייתי בתוכנות תרגום)

גיליון 71 14.7.98

"בילינו יחד שבועיים בסמינר לטיפוס הרים בצרפת ולאחר מכן עוד כמה ימים באמסטרדם. לארה היתה מוכרחה לחזור להרי ההימאליה מוקדם מהצפוי" (מתוך "הרומן שלי עם לארה", ראיון עם דאגלס קופלנד על ספרו החדש על לארה קרופט)

גיליון 72 18.7.98

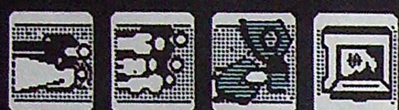
"משרדי אקטיווינט סגורים, הקווים מנותקים, המחשבים מעוקלים, העובדים פוטרו, אבל בעלי החברה מבטיחים לחזור, ובגדול" (דו"ח אמין, על סוף הדרך של אקטיווינט)

גיליון 73 28.7.98

"מכון התקנים מבטיח כי בעוד כמה שבועות יפורסם התקן הרשמי להצגת עברית באינטרנט" (עוד הבטחה שלא קוימה, מתוך "פונטים לנצח")

משחקים שאהבנו, אבל אחר כך שכחנו

ארבעה משחקים קלאסיים משנות השמונים, שכבר לא מתאימים למחשבים החדשים, שוחזרו על ידי מעריצים. כדאי, מאוד כדאי. למה? קודם כל כי זה בחינם

ראם בר

ההתקדמות המהירה בביצועי המחשבים השאירה מאחור לא מעט משחקים מצויינים, שלפני עשר או חמש עשרה שנים ניצלו את שיא הטכנולוגיה של זמנם. רבים מהמשחקים הללו לא יפעלו כשורה במחשבים החדשים והמתוחכמים. שימוש בכרטיס מסך CGA, למשל (בעל ארבעה צבעים בלבד), הכתיב משלוח הוראות ישירות לחומרה, לכתובות שכבר לא קיימות בכרטיסים הגרפיים החדשים. וכמובן, בעיית המהירות. אי אפשר שלא להזכר בגעגועים בכפתור ה־Turbo על מארז ה־PC–XT (שפעל במהירות של שמונה מגה–הרץ), שנועד להאיט את המחשב אם יפעל מהר מדי.

אולם חלק מהמשחקים הישנים רכשו מעריצים, שטרחו להטליא בהם את בעיות התוכנה, ולפעמים אפילו ליצור אותם מחדש. נפחם הקטן של המשחקים הפך אותם לאידאלים להפצה באינטרנט. קשה להבין מדוע זקוקה מערכת הפעלה לשמונים מגה־בייט של זיכרון ומעבד תמלילים לארבעים מגה, כשזוכרים שעל דיסקט של 360K היו נכנסים מערכת הפעלה, מעבד תמלילים ושניים או שלושה משחקים.

האם זה חוקי? לא בדיוק. זכויות יוצרים של חברה, תקפים למשך 75 שנים מיום רישומם. תאורטית, אם החברה שוב אינה מפיצה או תומכת בתוכנה, ניתן לטעון שהיא בגדר "רכוש נטוש", שהמוצא רשאי לטעון עליו בעלות. אם החברה התפרקה, אין כל סכנה בהשקפה עולם כזאת.

הכירו את ה־Digger

שמו של כותב המשחק נותר עלום. השמועה אומרת כי הוא מת מוות פתאומי, זמן לא רב לאחר שסיים את התכנות. חברת Software Windmill שבה עבד, באונטריו שבקנדה, נעלמה בלי להשאיר עקבות.

ה־Digger, שיצא בשנת 1983, הוא ספק טרקטור ספק ברווז, החופר את דרכו, אוסף יהלומים לצלילי "פופקורן" (להיט מצליח משנות ה־70), ועושה כמיטב יכולתו לחמוק מהיצורים בני גזע ה"נובין", התרים אחריו במנהרות. כשנובין פוגש נובין אחר, הוא הופך ל"הובין", שלמרות מראהו התמים, דמוי הדג, הוא מסוכן לאין שיעור, מאחר ובכוחו לחפור מנהרות בכוחות עצמו.

ה־Digger יכול להתגונן נגד האיומים האלו באמצעות יריה (מקש F1), המתאפשרת כל כמה זמן, או באמצעות חפירה תחת לשקי זהב הפזורים ב[...], והפלתם על ראש האויב. לאחר שנפל שק, יכול השחקן לשוב ולא[...] את שלל המטבעות. מדי פעם ניתן לבלוע "בונוס" שמאפשר לטרוף את הנובינים, לצליליה הסוערים של "הפתיחה לוילהלם טל" מאת רוסיני.

בשנת 1995, כשרכש אנדרו ג'נר מקיימברידג', אנגליה, מחשב 486, גילה למפח נפשו שאין הוא יכול להריץ עליו את ה־Digger, המשחק האהוב על[...] משך שלוש השנים שחלפו, תיכנת ג'נר את המשחק מחדש בשלמותו, והרחיק עד כדי ציור כל הגרפיקה המקורית בגרסת VGA מהודרת, בת 16 צבעים.

האתר של ג'נר – http://www.digger.org – מציע גם אוסף של לא פחות מ־35 סדרות מסכים חלופיות למשחק, תוכנה לבניית מסכים נוספים, וקישור לגרסת JAVA (חלקית עדיין) של Digger, המאפשרת התרשמות מהירה ממנו, באמצעות הדפדפן.

ג'נר כתב כי בישראל קיים כנראה היחס הגבוה ביותר בין מספר שחקני ה־Digger לגודל האוכלוסיה, אם לשפוט לפי כמות התגובות שקיבל מהארץ. השיא העולמי הרשמי במשחק, המתועד ב"היכל התהילה" שבאתר, שייך לישראלי: דרור בורר, בן 23, סטודנט להנדסת חשמל בטכניון.

יש שיאמרו, כי אין זו אלא גרסה משוכללת של ה־PacMan הוותיק, אולם ה־Digger ניחן בדינמיות סוחפת שאין ביצור הקרח וחסר האישיות.

ה־Rocket Ranger

ה־Rocket Ranger ניצב לבדו אל מול מכונת המלחמה האדירה של המפלצת הנאצית! העלילה הקלושה של משחק זה כתובה כה היטב, שאי אפשר שלא תנסוך קסם על חובבי פלאש גורדון, באק רוג'רס, קומנדר קודי, וסדרות המד"ב האמריקאיות של תחילת שנות החמישים.

המשחקים של חברת Cinemaware, תוכננו במקור עבור מחשב האמיגה, שכלל כבר אז (1988) תצוגה של 32 צבעים וארבעה ערוצי קול. למרות נתונים מרשימים אלו, הלך פלח השוק של האמיגה והצטמצם, לטובת ה־PC והקומודור 64, והרגש עליו היה אחת הטעויות שהובילו להתמוטטותה הכלכלית של החברה ב־1990.

Cinemaware, בראשותו של בוב ג'קוב, היתה זו שטבעה את המושג "סרט אינטראקטיבי", לתיאור המשחקים שהפיצה. את ה־Rocket Ranger, מהמאוחרים שבהם, ניתן למצוא בכתובת הכתובה למטה יחד עם תוכנה להאטת המחשב ודף הקודים המקורי.

השנה: 1940. זינוק פתאומי בטכנולוגיה הגרמנית בעקבות גילוי הלונריום, מוביל את הנאצים לקראת נצחון במלחמת העולם השניה. רק לך הכוח לעצור אותם בעוד מועד, לאחר שארגון מחתרתי בעולם הפאשיסטי של העתיד, מצא את האמצעים לשלוח אליך ציוד צבאי הכולל מארז גב רקטי ואקדח רדיום.

מתכת הלונריום היא פרי דמיונו של הסופר ג'וזף אטרלי, בן המאה ה־19, שתאר מסע אל הירח באמצעות ניצול תכונת הלונריום להמשך אליו, כפי שעופרת נמשכת אל הארץ. ב־Rocker Ranger, אנו זוכים להתרשם מאופי החומר דרך הוראות הבטיחות שמתלוות אל מארז הגב, המתודלק בלונריום: "1. מגע עם לונריום גורם לעקרות ולאובדן אינטליגנציה אצל גברים. 2. במקרה של בליעה, יתחיל הקורבן לזהור. אל תגע בו. התקשר מיד לבית החולים הקרוב, והזעק את היחידה לסילוק גופות. 3. אנו תקווה שאתה נהנה מהשימוש בלונריום, הדלק הבטוח והידידותי לסביבה".

כמו משחקים אחרים של החברה, עשוי Rocket Ranger קטעי ארקייד (arcade) קצרים, בהם יכול השחקן לבחור מסלול פעולה. לאחר שתמריא אל מעל לאוקינוס האטלנטי, בכדי לנסות ולעצור את הצפלין הנאצי שחטף את המדען המפורסם אוטו ברנסטורף ואת בתו היפהפיה, תוכל להפעיל את הסוכנים שלך, מבסיסך בפורט–דיקס שבניו–ג'רסי, כדי לאתר מפעלים גרמניים המחזיקים לונריום, וכדי למצוא חלקים לרקטה, שמאפשרת להמריא אל מכרות הלונריום על הירח, שם מעבידים הנאצים נשים חטופות. אם תגיע לשם, תגלה את הכח הזדוני שמאחורי קפיצת הטכנולוגיה הגרמנית.

כדי להתגבר על בעיות המהירות של המשחק, יש להפעיל את המחשב במצב DOS (לא DOS Prompt של חלונות), ולהשתמש בתוכנה Mo'Slo, שניתן להוריד באתר. זוהי שותפה בסיסית שנועדה להדגמה של תוכנת Mo'Slo Deluxe המשוכללת יותר. שורת הפקודה תראה כך:

MOSLO /20 EGA.EXE (המספר מייצג את המהירות הדרושה, ואחריו שם הקובץ המלא להפעלה).

מי שרשותו מחשב אמיגה, יוכל להנות מגרסה מרשימה בהרבה מזו של ה־PC. אולם מי שבכוונתו להשתמש באחד האמולטורים שמציע האתר (לדימוי מחשב אמיגה במכונות אחרות), חייב את הקובץ kick.rom, הכולל את ה־Kickstart של האמיגה, שרשום בזכויות יוצרים ועל–כן אינו כלול בהם.

טיפ אחרון: המשחק משתמש במקשי החצים ובמקש הרווח. במהלך ריצת ההמראה, יש להקיש על הרווח בתאום עם כל צעד, עד השמע הצפצוף, ואז ללחוץ על החץ מעלה. לוח הקודים מפרט את כמות הלונריום בה יש להשתמש בטיסה בין מדינה למדינה, וכדאי להדפיס אותו לשימוש במשחק.

ה־Rocket Ranger ניתן להורדה ב:

http://www.geocities.com/SiliconValley/Bay/9223/rranger.html

SOPWITH 2

Sopwith, או "הברון האדום", הוא משחק הראוי למקום של כבוד לצידן של קלאסיקות כמו Space Invaders, ParaTrooper או Tetris. בלא חוברת הוראות שמנה או מנוע תלת–מימד משוכלל, יצרה חברת BMB Compuscience הקנדית משחק מקורי ומרתק, רווי בהומור דק.

המשחק יצא שוק בשנת 1984.

המטרה: להשמיד את כל מתקני האויב (הצבועים אדום), כשאתה אוחז בהגאיו של מטוס "Sopwith F–1 Camel", המטוס שהפיל 1294 טייסי אויב במלחמת העולם הראשונה (ובכללם את מטוסו של "הברון האדום" פון רייכטהופן, אלוף הטיסה הגרמני), אולם החזיק גם בשיא של תאונות אימונים, בגלל אופן הנהיגה המבלבל.

יש להודות כי תכונה זו נותרה גם במשחק, הדורש תרגול רב: המקשים פסיק (,), נקודה (.) וסלאש (/), משמשים לפניה מעלה, גלגול ופניה מטה, x ו–z לשינוי המהירות, ואילו b ומקש הרווח להפעלת המקלע והטלת פצצות (המשחק מגיב לאותיות אנגליות קטנות בלבד). הקשת h תנחית את המטוס אוטומטית בבסיס הבית, לשם תדלוק והעמסת תחמושת. לחיצה על המקשים Ctrl ו־Break תוציא אל מערכת ההפעלה. תפריט הכניסה כולל אפשרות טיסה ללא מטוסי אויב, למטרת אימונים. האופציות למשחק רב–משתתפים לא פעלו מעולם. נעימת הנושא, באופן הולם ביותר, היא המנון חיל–האוויר האמריקאי.

בכתובת המצורפת מצויות שתי גרסאות של המשחק (יחד עם מספר חיקויים), ומוטב לבחור בזו המאוחרת יותר, Sopwith2, אשר אינה זקוקה להאטת המחשב, ומצטיינת בעולם חי עשיר ומגוון: פרות רועות ולהקות מעופפות של ציפורים, שיריה לכיוונן עלולה למלא את המסך בעופות מבוהלים.

ניתן להתחיל את המשחק ברמות קושי שונות (SOPWITH2– g# בשורת הפקודה, כאשר # הוא מספר הרמה). כדי לשחק ב–Sopwith2 תחת חלונות 95/98 שלא משורת פקודה של DOS, יש לשנות את שם הקובץ מ–SOPWITH2.EXE ל–SOPWITH2.COM.

Sopwith ניתן להורדה ב:

http://www.geocities.com/TimesSquare/Arcade/3291/sopwith.html

ALTER EGO

בעולם משחקי המחשב, מסתכמת לרוב האינטראקציה החברתית בשימוש יעיל בתת–מקלע או בלהביור. גם הדילמות בחייהם של יצורים נוסח הטמגוצ'י, אינן סבוכות בהרבה מבחירה בין אכילה ושינה. המורכבים במשחקי ההרפתקאות, לעולם לא יהיו יותר מאוסף של פאזלים וחידות הגיון, ואין הם דורשים יותר כישורים חברתיים מפתרון חוברת תרגילים באלגברה.

מבחינה זו, Alter Ego, משחק נשכח כמעט של חברת Activision אשר מזה שנים שאינו מופץ בחנויות, הוא תופעה ייחודית בין משחקי המחשב. שווה בנפשך, שיכול היית לשוב ולחיות את חייך מראשית. לקבל הזדמנות שניה, לעשות את הדברים שלא העזת לעשות, לנצל את שעות הכושר שהחמצת. "ובכן, הייה שוב ילד", מכריז עלון המשחק, "סגור את החשבון עם הסנובים בבית–הספר, עשה את כל הדברים שהוריך אסרו עליך, שוב אל האהובה האבודה שהנחת לה לחמוק...".

פטר ג. פברו, דוקטור לפסיכולוגיה, ראיין מאות אנשים אודות התנסויות שנחרתו בזכרונם, ומהחוויות המשותפות הרכיב שתי גרסאות של המשחק: זכרית ונקבית (מובן שאפשר לשחק בשתיהן, זה רק משחק ככלות הכל). ב–Alter Ego, עליך להתמודד עם מצבים והחלטות שאתה עשוי להתנסות בהם לאורך תקופות הינקות, הילדות, הנעורים, הבגרות והזיקנה.

המשחק מחולק לשבע מערכות, שהתמונות המרכיבות אותן מופיעות בסדר כרונולוגי, אך לא מחייב. כל תמונה מציגה דילמה המשקפת סיטואציה חברתית, התנסות אינטלקטואלית, חוויה רגשית, פיזית, משפחתית או מקצועית. ככל שתתבגר, יפתחו בפניך דרכים חדשות להשפיע על מהלך חייך, תינתן לך אפשרות ליזום מערכות יחסים, לקחת סיכונים, לחפש עבודה או ללמוד, לחוות את הארועים שהללו כרוכים בהם ולחוש בהשלכותיהם.

שני קולות ידברו אליך במהלך חייך החדשים: האחד ישוחח עמך ישירות, ואילו האחר יעריך ויבקר את מעשיך, ויש לו דעה ברורה מאוד עליהם. כל החלטה שתיקח, תשפיע על פרופיל האישיות שלך, והאופי שתגבש, ישפיע אף הוא בתורו על מהלך חייך. כך למשל, סיכויו של אדם עדין מעל לממוצע (50% על גרף התכונות) לקבל טובה מחבר יהיו גבוהים, אך יקשה עליו יותר לחפש עבודה.

המשחק משתמש בלוח החצים ובמקש הרווח. ניתן לשמור משחק (Ctrl ו־S) ולשוב אליו (Ctrl ו־L), לעבור בין לוח ההתנסויות שבמרכז המסך, אל אפשרויות הפעולה בצידיו (Esc). לחיצה על Esc מאפשרת גם "לברוח" מהתנסות שבחרת. אחרי שבורחים מהתנסות, אי אפשר לחזור אליה. התנסויות בעלות אופי מיני כוללות אזהרה, המאפשרת לדלג עליהן.

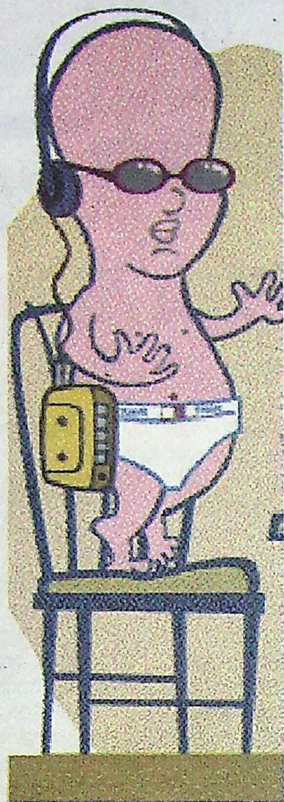
למשחק מנהג מוזר: הוא יפעל כהלכה על DOS 6.2, אולם בחלונות 95/98 לא ניתן להריץ אותו ממצב DOS. תחת זאת, יש להגדיר לו את אופן הפעולה באמצעות האקספלורר: הקישו על הקובץ AETV.EXE בלחצן הימני של העכבר, גשו ל–Properties. שם יש לבחור בתפריט Program, ללחוץ על כפתור Advanced, לסמן את התיבה MS–DOS MODE וללחוץ OK. מעתה ניתן יהיה להריץ את המשחק כרגיל, באמצעות קיצור הדרך שנוצר.

בעיה נוספת, היא שלא ניתן לצאת מהמשחק אלא בסוף מערכה. לחיצה על Ctrl Alt Del תפעיל מחדש את המחשב, אולם תחת חלונות 95/98, תתעקש מערכת ההפעלה לשוב ולהריץ אותו. הפיתרון הוא ללחוץ Break ו־Ctrl לאחר שהופעל המשחק בשנית והמשתמש מתבקש לרשום את שמו, וכך לצאת ל–DOS.

את Alter Ego על שתי גרסאותיו, ניתן להוריד בכתובת:

http://www.geocities.com/Area51/Nebula/1330/download.htm

גיליון 74 4.8.98

"התינוק הרוקד" נבחר לטרנד המעצבן ביותר ברשת ("חמש המגמות המעצבנות ביותר באינטרנט")

גיליון 75 11.8.98

"משחקים לא מפריעים לחיים האמיתיים שלי. אני משחק בעיקר בלילה, ויש לי אפילו זמן להיפגש עם חברים ולנסוע בפרארי שלי" ("הכותש", דניס פונג, אלוף העולם בקווייק, מתראיין ל"קפטן אינטרנט")

גיליון 77 25.8.98

שון אובריין, תלמיד תיכון מקליוולנד, הקים אתר אינטרנט בגנות אחד ממוריו, הורשעה מבית הספר, הגיש תביעה לבית המשפט – וזכה ("לידיעת הגולשים החוזרים ללימודים")

צלם, עושים פה חיים

קונים מצלמה דיגיטלית? הנה כמה טיפים

חגי פישמן

למרות שהליך הצילום הדיגיטלי שונה מהליך הצילום במצלמה רגילה, מבנה מצלמה דיגיטלית אינו שונה בהרבה ממבנה מצלמה רגילה. ברוב המקרים, מנסים יצרני מצלמות דיגיטליות לשמר תכונות מוכרות מן המצלמות הרגילות, כמו עדשות, צמצמים וסגרים. השינוי העיקרי הוא בהחלפת סרט הצילום בגלאי רגיש לאור.

התוצאה של צילום דיגיטלי עדיין לא משתווה לצילום המסורתי, מבוסס סרט הצילום הרגיל. אך למרות זאת, וליישומים רבים, איכות של "סרט רגיל" באמצעות מצלמות דיגיטליות כבר כאן. במקרים בהן התמונות אמורות להיות מוצגות בהדפסות קטנות, או על צג [illegible]ב, איכות הצילום של המצלמה הדיגיטלית מספקת די הצורך. במקרים של הדפסות גדולות מאוד, או של צילום הדורש חדות גבוהה במיוחד, המצלמות הדיגיטליות העממיות עלולות שלא לספק את הדרישות. אלה שי[illegible]ת עדיין יקרות מדי.

נו, אז לרכוש עכשיו או שעדיף לחכות? בעקבות ההתקדמות הטכנולוגית, והיכולות לדחיסת רכיבים רבים על מעגל מודפס אחד, מחירי יחידת עוצמת המחשוב יורדים. ב–1965 צפה גורדון מור (GORDON MOORE), ממייסדי תאגיד אינטל, כי צפיפות הרכיבים (טרנזיסטורים) על מעגל יחיד מוכפלת מדי שנה וחצי. תחזיותיו, הידועות כיום כחוק מור (MOORES LAW), התבררו כמדויקות. בתוך 25 שנה, עלה מספר הרכיבים על מעגל אחד מ–2300 על ל־7.5 מיליון רכיבים על מעבד פנטיום 2 בשנת 98. בקצב זה, עד שנת אלפיים מעבד אינטל יכיל 50־100 מיליון רכיבים, ויהיה מסוגל לבצע 2 מיליארד פעולות בשניה.

אז ברור שעדיף לחכות. אבל כמה? חודש, שנה, עשור? אין לזה סוף. מי שקונה מחשב, או כל ציוד היקפי אחר, מוכרח להיות מוכן נפשית לעובדה כי תוך שלוש שנים בממוצע (למשתמש מקצועי אפילו פחות), הציוד שבידו יהיה מיושן מדי.

אמצעי האחסון לתמונות בפורמט דיגיטלי הן כדלקמן (בהתאם לסוג המצלמה): **העברת התמונות באמצעות כבל-מתאם ותוכנה אל המחשב.** החיבורים הנ[illegible]ם הם יציאות סריאליות (כמו של העכ[illegible] או המדפסת), שמהירותם איטית יחסית. ניתן גם להשתמש בממשק USB או בהעברת נתונים באמצעות גל אינפרא אדום. החיבור הבסיסי הוא פשוט וזול.

שמירת התמונות ע[illegible]בי דיסקט הנמצא בתוך המצלמה. פטנט [illegible]שתמשות בו מצלמות ה–MAVICA של סוני. אינו אמין כמו סוגי הזכרון האחרים, אך מאפשר שמירת תמונות על דיסקט סטנדרטי הניתן לרכישה בכל חנות מחשבים. **שמירת התמונות על גבי כרטים זיכרון שליף המאפשר הוצאתו והמשך הצילום בכרטים זכרון אחר.** הסוג הנפוץ של כרטיסים אלו הוא ה–COMPACTFLASH. ישנם התקני מחשב הנקראים CARD READER, המאפשרים למחשב לקרוא את הכרטיסים האלו ולהעביר מתוכם ואליהם תמונות במהירות גבוהה. ככל שקיבולת הזכרון העומדת לרשות המצלמה גבוהה יותר, ניתן יהיה לצלם באמצעותה יותר תמונות.

העברת התמונות מהמצלמה אל המחשב מתבצעת באמצעות תוכנה מסוימת, המסופקת עם המצלמה שקניתם. לא ניתן להשתמש בתוכנה עם מצלמה אחרת, מאחר ואין תאימות בין הפורמטים בהם נשמרים התמונות בתוך זכרון המצלמה. כדי לפתור בעיה זו התאחדו מספר חברות כדי לתמוך בפורמט קובץ סטנדרטי לשמירת תמונות. הבעיה היא שיש יותר מסטנדרט אחד, והם – הסיפור כבר מוכר – אינם תואמים אחד לשני. שני הסטנדרטים העיקריים ה EXIF ו־CIFF. מניסיון העבר ניתן לשער כי הפורמטים ייתאחדו בסופו של דבר לפורמט אחד, או ששניהם ייעלמו מן השוק על–ידי כניסת פורמט חדש וטוב יותר.

לא נעים לחזור הביתה עם מצלמה חדשה ולגלות שהיא איננה מתקשרת עם המחשב שברשותכם. כדאי לוודא איזה תוכנות קישור וכבלים מסופקים, או ניתנים לרכישה, עם המצלמה. רוב התוכנות המסופקות כיום מופעלות תחת מערכות ההפעלה הסטנדרטיות, ל"חלונות" ולמקינטוש. במידה ואופן החיבור או התוכנה אינו מתאים לחומרה שברשותכם, ייתכן כי לא תוכלו לערוך ולעבד את התמונות על במחשב.

גלאי רגיש לאור (IMAGE SENSOR)

תכונותיו: הגלאי הוא התחליף לסרט הצילום במצלמה הדיגיטלית. המצלמות הרגילות הן בעיקרון מעין "קופסאות חושך", אשר לתוכן אנו מכניסים את סוג הסרט שנבחר. הסרט שבחרת מעניק לתמונה את הגוון ועומק הצבע הייחודי לו. במצלמות דיגיטליות, ה"סרט" הוא מקובע ולא ניתן להחלפה. בקניית מצלמה דיגיטלית, בחירת הגלאי מקבילה לקניית סרט למצלמה רגילה. גלאים רגישים לאור מעניקים רמות וגווני צבע שונים מאחד לשני, שוני בחספוס התמונה, רגישות שונה לאור וכו'. כדאי להשוות בין כמה מצלמות ולבחור את הגוון החביב עליכם.

רזולוציה. רוב המצלמות הדיגיטליות בשוק, מתחת למחיר של 1000 דולר, מספקות רזולוצית צילום של עד 1024X1280 בממוצע, או כ־1.5 מיליון פיקסל (פיקסל, החלק הקטן ביותר שממנו מורכבת תמונה). רזולוציות

דוגמאות ומחירי מצלמות דיגיטליות הנמכרות בארץ

יצרן ודגם	תכונות	מחיר
MUSTEK VDC100 מצלמה לשימוש ביתי צילום+עינית צבע מתאימה למשתמש פשוט	עד 20 תמונות, חיבור סיריאלי, רזולוציה 640*480 250K פיקסל	200 דולר
MUSTEK VDC 200 מצלמה דיגיטלית איכותית צילום+עינית צבע מתאימה למשתמש ממוצע	עד 50 תמונות, מסך LCD 1.8 אינץ', פלאש, רזולוציה 640*480, 470K פיקסל, אפשרות לתוספת זכרון	360 דולר
OLYMPUS C840 כוללת זום ופלאש ייחודיים מתאימה למשתמש אשר חשובה לו איכות התמונה	עד 120 תמונות, תמיכה בצילום רציף, מסך LCD 2 אינץ', אפשרות לתוספת זכרון, 4 מנגנוני פלאש וזום, רזולוציה 1280*960, 1,300K פיקסל	660 דולר
OLYMPUS C1400 מצלמה מקצועית ביותר מתאימה למשתמשים בעלי דרישות מקצועיות גבוהות	מאות תמונות, מנגנון SLR ייחודי, זום אופטי 3X, פוקוס אוטומטי, אפשרות חיבור למדפסת ללא מעורבות מחשב. אפשרות לתוספת זכרון, מסך LCD 2 אינץ', 4 מנגנוני פלאש וזום, רזולוציה 1280*1024, 1400K פיקסל	1150 דולר

לפרטים נוספים: http://www.shortcourses.com

גיליון 79 8.9.98

קמה האגודה הישראלית להגנת יצירות מולטימדיה ולומדות ששמה לעצמה למטרה להילחם בתופעת זיופי תוכנה ומשחקי מחשב ("עם פרחי הבר זה הצליח")

גיליון 80 15.9.98

"**שערי כניסה** איתם סוג של טכנולוגיה, הם האינטרנט" (ג'ורג' בל, מנכ"ל אקסייט, מתוך "לך בגדול או הישאר בבית")

גיליון 81 23.9.98

"**אל ממשלות העולם** התעשייתי, ענקי בשר ופלדה גדולים ומאוסים שכמותכם, ממרחבי הסייבר אני בא, מהעולם החדש של התודעה. בשם העתיד אני מבקש מכם, אנשי העבר, לעזוב אותנו במנוחה. אינכם רצויים בקרבנו, ריבונותכם אינה תקפה במקום בו אנו מתאספים" (מתוך "הצהרת העצמאות של הסייברספייס" של ג'ון פרי בארלו)

גיליון 82 29.9.98

"**מחשב ביתי קמוט-מצח** - תוצר פיגורטיבי מיוחד לארצות המזרח התיכון" (שיר של דוד אבידן מתוך הכתבה "לחשוב בצורה ממוחשבת זה עניין חשוב")

גיליון 84 13.10.98

"**מתכנתים באים** לעבודה, שותים קפה, קוראים עיתון, יוצאים לצהריים, משחקים סוליטייר, משוטטים באינטרנט, נרדמים, מתעוררים, עוד קצת אינטרנט, והביתה. אבטלה סמויה בחברות ההייטק – תופעה לא שולית בבלל" (מתוך "החולמים")

נמוכות יותר, כמו 480X640, מתאימות להפצת תמונות באינטרנט או שליחת התמונה בדואר אלקטרוני. לשימושים אלה, תמונות ברזולוציה גבוה יותר רק יגדילו את גודל הקבצים, ללא שיפור משמעותי באיכות התמונה. הרזולוציות הגבוהות (מעל מיליון פיקסלים), מתאימים להדפסת תמונות ממוזערות שברצוננו להגדילם תוך כדי איבוד איכות מינימלי.

עומק צבע. נקבע על ידי מספר תאים בזכרון המצלמה השומרים את ערכי הצבע בכל נקודה ונקודה של התמונה. ככל שמספר התאים (סיביות) גדול יותר, הצבעים ייראו "עשירים" ומלאים יותר. רוב המצלמות הדיגיטליות מספקות עומק צבע של 24 סיביות, שמשמעו כ–16 מיליון צבעים. קיימות מצלמות גם בעלות עומק צבע של 36 סיביות, לשימושים מקצועיים בלבד (המחיר בהתאם).

בקרה ידנית. רוב המצלמות הדיגיטליות החדישות מאפשרות, ברוב המקרים, צילום שדורש מעורבות בסיסת ביותר של המצלם: לחיצה על כפתור הצילום. ההפעלה הקלה מצוינת לסיטואציות צילום רבות, אבל כשמדובר בנושאי צילום הנעים במהירות, צילומים בעלי אופי מטושטש, תאורה חזקה או חלשה מאוד, יש להתעלם מהערכים האוטומטיים שהמצלמה עובדת איתם, ולשלוט באופן ידני על חלק מסוים מן הפעולות (זום, פוקוס, פלאש). בקרה ידנית מעשירה את יכולות הצילום ומאפשרת הגעה למצב צילום אופטימלי. בידקו את אפשרויות הבקרה הידנית במצלמה הדיגיטלית לפני הרכישה.

עוד נקודות חשובות להתייחסות בבחירת מצלמה: כמות זכרון – ככל שכמות הזכרון האפשרי לחיבור למצלמה גדול יותר, כך תוכלו לצלם יותר תמונות. זכרון סטנדרטי של מצלמה

הינו בסביבות ה–2 מגה בייט, המאפשר לכידת 50 תמונות באיכות ממוצעת, או 20 תמונות באיכות טובה.

רזולוציה ככל שערך זה גבוה יותר, כך כושר ההבחנה וחדות התמונה המתקבלת גבוהים יותר. מומלצות מצלמות בעלות רזולוציה של 1024•768 לקבלת תמונה ברמה איכותית.

פלאש ברוב המצלמות הדיגיטליות הפשוטות אין פלאש, ולכן צילום בתנאי אור גרועים לא מתאפשר. מומלץ לא לוותר על רכיב חיוני זה.

ממשק חיבור למחשב מומלץ לרכוש מצלמות המאפשרות, מלבד העברת התמונות אל המחשב, גם אפשרות להשתמש בהן כעינית צבעונית באמצעות כרטיס לכידה מתאים. ניתן באופן זה להשתמש במצלמה לצורך ועידות וידאו באינטרנט ועוד.

מסך LCD מסך זה מאפשר ניהול וצפיה בתמונות המצולמות בזמן אמת. מאפשר לראות בזמן אמת האם הצילום הצליח, אך מבזבז את כוח הסוללה.

זום מאפשר הקרבה מלאכותית של העצם המצולם. ישנו זום דיגיטלי, אשר שימוש בו מוריד מאיכות התמונה, בדרך כלל. זום אופטי שומר על איכות תמונה גבוהה, גם בהקרבה. במצלמות איכותיות מנגנון העינית מאפשר ראית העצם המצולם כפי שהוא מוגדל על ידי הזום. מומלץ להשקיע במצלמה בעלת זום אופטי.

האיש עם המקטרת

האנשים שעשו את האינטרנט, והשבוע: קפטן אינטרנט, האיש שמדבר על עצמו בגוף שלישי

בכל הקשור לאיש המכונה "קפטן אינטרנט", רב הנסתר על הגלוי. מצד אחד, חייו הפרטיים פרושים בפני קוראיו ומוכר[illegible]ציבור – המריבות עם אהובתו, ההתפייסויות, מערכת היחסים הבעייתית עם כלבתו האהובה א.ג., עם הירקן שלו, עם האנשים איתם הוא עובד, עם האנשים אותם הוא פוגש ברחוב, עם כ[illegible]בעצם. מצד שני, האיש קנאי לפרטיותו בצורה קיצונית.

ניתן לספור על אצבעות יד אחת את מספר האנשים שיודעים את שמו הפרטי (בפחות מזה ניתן למנות את מספר האנשים שזה מעניין אותם).

"קפטן אינטרנט" נכנס לחיים הציבוריים לפני כשלוש שנים, אז החל לפרסם עמוד במוסף סוף השבוע של "הארץ". המדור היה בעצם תירוץ לאיש המשופם לספר על בני משפחתו ולסגור חשבונות עם חתנו הטיפש, לצד הפניות לאתרי אינטרנט משעשעים. הימים ימי תחילת הפריצה של הרשת לישראל, והקפטן החל צובר קהל מעריצים נאמן. מהר מאוד הפכה הפופולריות שלו לאיום, כך מספרים, על האליטות של אז (שכבת המרוכאים של היום). אנשי המוסף השבועי ניסו להיפטר ממנו, והעבירו אותו ליום שלישי. זו היתה טעות. מעמוד בודד התרחב הקפטן שלכם למוסף שלם. כבר לא קפטן אינטרנט האיש, "קפטן אינטרנט" הפך למותג.

הוא לא המציא שום דבר חשוב, ואף פריצת דרך טכנולוגית לא נקראת על שמו, אבל האיש עם המקטרת – כפי שהוא מכונה בפי עצמו – השפי[illegible] גם השפיע. הוא הבין שהאינטרנט ה[illegible] קודם כל מערכת יחסים בין הגולש לבין עצמו, אחר כך בין הגולש לבין המחשב האישי שלו, ולבסוף בין הגולש לגולשים אחרים; קפטן אינטרנט ל[illegible] התבייש לכתוב בטורו הפופולרי ע[illegible] חתונות, בתי קפה, סמבה, ריבים משפחתיים, כלבים, זיכרונות ילדות וחוויות מהמכולת השכונתית; הוא היה מהראשונים שהבינו שגולשי האינטרנט מתעניינים בעוד דברים חוץ מחדשות על האינטרנט; הוא ניהל מערכת יחסים אישית, אם כי חד צדדית, עם תומאס פנפילד ג'קסון, השופט המנמנם במשפט המתנהל נגד חברת מיקרוסופט; הוא הפקיע את ההבנה והשליטה במדיום מידיהם של הצעירים, והכי חשוב: הוא לא התבייש לקטר. עד שהגיע קפטן אינטרנט לזירה, הוצג האינטרנט כמו נס משמיים.

יש כמה דברים שמעצבנים את הקפטן שלכם; הוא לא אוהב את המילה 'וירטואלי', וממש אין לו סבלנות לאנשים שטוענים שהאינטרנט משעמם אותם. "אנשים כאלה", הוא טוען, "ברור ששום דבר לא מעניין אותם. לא ספורט, לא כלכלה, לא אנשים – לבושים או עירומים, לא ספרות, לא מזג אוויר. אנשים מיוחדים. אולי באמת עדיף שהם לא יתחברו לרשת, הם רק יעשו לכולם רגשי נחיתות". חוץ מבמקרים דומים, קשה מאוד להוציא אותו משלוותו. אם הוא לא היה קפטן, אומרים אוהדיו, הוא היה נזיר זן. אם הוא לא היה קפטן, אומרים מתנגדיו, הוא לא היה כלום.

טוריו של הקפטן מתפרסמים באתר "קפטן אינטרנט"

http://www.haaretz.co.il/captain

מדי פעם אפשר לתפוס אותו משאיר הודעות בפורום "קפטן אינטרנט".

http://www.iol.co.il/captainforum

גיליון 85 20.10.98

"קוראים לו פרבי, והוא הסיבה להצטיידותם של מיליוני הורים באירופה ובארה"ב בשקי שינה, בקופסאות שימורים, בנעליים גבוהות ובמרגמה אישית" (מתוך "אמא, תקני לי", על הצעצועים האלקטרונים החדשים)

גיליון 88 10.11.98

"נכון, הממשק של חלונות 98 הוא יותר סקסי, יותר חינני, יותר 'שנת 2000' – אבל כל החדשנות הזו הרי תיראה פחות מלהיבה בתוך חודש, ואז נישאר עם לא יותר מאשר ערכת תיקונים לבאגים של חלונות 95" ("חלונות 98" מגיעה לישראל. מתוך "מי צריך את זה בכלל?")

גיליון 89 17.11.98

"עיון בגרסת הניסוי של ICQ 99 מגלה שינוי גדול בתוכנה שכולנו אהבנו לאהוב, לא עוד כלי פשוט וקטן שעוזר לדבר עם חברים קרובים, אלא ערכת תקשורת גדולה ומסורבלת, והכי גרוע – לא בטוחה" (מתוך "לא לקטוף, בינתיים")

גיליון 91 1.12.98

"נסו לדמיין עולם שבו מיקרוסופט לא מכתיבה את המציאות הסובבת את המחשב האישי שלכם" (מתוך "תם עידן מיקרוסופט – 83 סיבות לנפילת הענק מרדמונד". WIRED)

גיליון 95 29.12.98

"האינטרנט בישראל, באיחור שנקרא לו אופנתי כדי לא להעליב, משתפר. נכון, הגולש הישראלי עדיין משלם יותר מדי, ובתמורה נתקל בבעיות בעברית ובפקקי תנועה, אבל בשנה החולפת אפשר היה להתחיל להבין איך זה להרגיש בבית באינטרנט" ("98 – שנה מקוונת" – "קפטן אינטרנט" מסכם עוד שנה ברשת)

גיליון 99 26.1.98

"אתה עוזב את הקבוצה שלך, עושה סיבוב ואז חוזר. ככה גם האינטרנט. בהתחלה היתה התלהבות ועכשיו חוזרים חזרה הביתה. כמו צעירים אחרי קולג' שיוצאים לטיול על תרמילים, ואז חוזרים ונרגעים" (בראד וינרס, עורך בכיר ב־Wired, מתוך "נביאים עם הצלחה חלקית", ביקור במערכת המגזין) ■

עדיעת הגולשים

אתר הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain

צ'ט עם אבשלום פולק • מסלולי טיולים בגולן • הופעה של "ואנילה אייס" • איך עושים קצפת • פסיכיאטר מקוון

המחוג הגדול

מרכז המידע הענק לענייני לוחות שנה, חישובי זמן ומסורות של קביעת תאריכים וחגים בדתות ובתרבויות שונות הוא אתר מופלא. הוא מספק מידע מעניין מאוד על התאריך בכל יום, וקישורים אינספור לאתרים אחרים המנתחים, מביאים דוגמאות ומציגים לוחות שנה ותאריכונים שונים מכל מיני תקופות ומקומות ברחבי תבל. עבודת הליקוט והעריכה משובחת. האתרים מחולקים לקטגוריות קלות להתמצאות וכמעט לא ניתן לחלוף באתר מבלי לקבל תשובה על כל שאלה בנושא. לוחות שנה פרסיים, באהיים, יהודיים, חישובי זמן בעת העתיקה ובימי הביניים, אתרים אינטראקטיוויים להמרת זמן ועוד ועוד.

http://www.panix.com/~wlinden/calendar.shtml

רשימת לוחות השנה המקוונים מכילה תשובות לשאלות בענייני שנים מעוברות, שנת 2000 ותאריכים בעלי משמעות, וכן יישומים חביבים שניתן להוריד למחשב האישי או לנצל ברשת.

http://www.mnsinc.com/utopia/Calendar/Virtual_Calendars.html

"לוח עשרת אלפי השנה" ניתן להדפסה ישירות מהאתר, העוסק בהיבטים שונים של חישובי זמן. אפשר לרכוש דרכו לוחות מעניינים או ליצור קשר עם אגודות של אספנים וחובבים בתחום.

http://calendarhome.com/tyc

סיוע בחישוב התאריך והשעה באזורי זמן שונים:

http://time-zones.com

פה, שם ובכל מקום

כל מה שאפשר לדעת על לוח השנה העברי. אתר לא מאוד יפה, אבל יסודי. פרקיו השונים מוקדשים לשיטות מדעיות לקביעת תאריכים על פי הירח, מושג המולד וראש החודש, ניתוח מושגים, ציטוטים מהמקורות, חידות, ועוד.

http://www.geocities.com/Athens/1584

אתר המרה לתאריכים מוסלמיים, הכולל גם מבוא להכרת לוח השנה המוסלמי:

http://bert.cs.pitt.edu/~tawfig/conven

לוחות שנה

CalendarHome.com

נגד כיוון השעון

ההצעה לשנות את דרך חישוב התאריכים זוכה לתומכים רבים. את פשרה, הרקע ההיסטורי שלה, האלטרנטיבות ותיעוד של רפורמות שכבר נעשו בעבר, אפשר לקרוא באתר שרובו טקסט, אבל מכיל גם קישורים לאתרים נוספים. לא לדלג על עמודי הפרדוקסים והקוריוזים המתמטיים.

http://ecuvax.cis.ecu.edu/~pymccart/calendar-reform.html#AA

אתר הממיר תאריכים טיבטיים לתאריכי לוח השנה המערבי, עם הסברים ותמונות:

http://www.helinet.com/sakya/Western.htm

היום הזה בהיסטוריה – פירורי מידע מעניינים ומשעשעים על כל אחד מימות השנה. אירועים חשובים או יוצאי דופן מאז שנת 1850, כמו גם ימי הולדת של מפורסמים.

http://www.historychannel.com/thisday

אבוט וקוסטלו א[illegible]ל למעריצי הצמד.

http://www.city-net.com/abbottandcostellofc

אתר עם שיניים האתר האורתודנטי מציע לא מעט מידע.

http://www.ortho1.co.il

נוער חובב מתמטיקה. אתר מלא אתגרים

http://www.math.technion.ac.il/~israelmo

חושבים על ילדים הוא אתר המלצות על סרטים, להורים הרוצים לפקוח עין על חינוכם הקולנועי של ילדיהם.

http://www.kids-in-mind.com

מכון הטכניון לחקר התחבורה.

http://techunix.technion.ac.il

מבחר עצום של קובצי קול לשימושים שונים.

http://soundamerica.com

מסלולי טיולים בגולן, לקראת עונת הטיולים שבפתח:

http://www.golan.co.il

קומיקס מקוון איכותי, עם הומור ביזארי.

http://www.zark.com

לתוכנית "סטגדם!" יש אתר משלה.

http://www.keshet-tv.co.il/stagadam/index.html

בננות כל מה שאף פעם לא ידעתם שאתם לא יודעים על הפרי הצהוב.

http://www.dmgi.com/bananas.html

תמונות של מפורסמים, שצילם פרד שטיין.

http://www.fredstein.com

נשים שוחרות טכנולוגיה.

http://www.mousy.com

מילון

dead media מונח שטבע הסופר ברוס סטרלינג, והמתייחס לסוגים של מדיה שאינם מצליחים לשרוד עם התפתחותה של המדיה החדשה. לדברי סטרלינג, חשוב לזכור ולכבד את סוגי המדיה הללו. פרויקט "המדיה המתה", שקם מאוחר יותר, מתעד בין השאר את מערכת תקשורת הצעקות של האדם הקדמון, תופי הטאם־טאם, כרוזים, ושפע מכשירים שמעולם לא כבשו את העולם.

e-zine מגזין אלקטרוני, המתפרסם רק בגרסה מקוונת ועוסק במגוון של נושאים. הראשונים שבהם התייחסו בעיקר לתרבות האינטרנט, אולם לאור צמיחתו של המדיום צצו מאות מגזינים מקוונים המוקדשים למגוון רחב של נושאים.

אתר השבוע

בשלנים חובבים ואנשים המבלים את מרבית זמנם במטבח יישמחו לעיין ב"הטבח הסקרן" (Inquisitive Cook), שבא לפזר את ערפל המסתורין מעל מלאכת הבישול, לטובת הסברים בהירים ומובנים לכל קורא. האתר מנתח מתכונים, ובמקום להגיש אותם כפשוטם, מפרט את הכימיה והפיסיקה שמאחורי כל שלב ומצרך. למה ואיך הופכות ביצים לקצף? כיצד להמיס חומרים שונים לכדי נוזל חלק? מה מיצב עוגות ואיך למנוע מהסופלה לצנוח? אלה, ועוד עצות לטבח המשכיל.

http://www.inquisitivecook.com

מצעד

עשרת המוצרים הפופלאריים ביותר באתרי השוואת מחירים ברשת

על פי Yahoo Internet Life

1. מכוניות
2. טלפונים אלחוטיים
3. יומנים אלקטרוניים
4. טלוויזיות
5. מערכות דיגיטליות לשידורי לוויין
6. מכשירי וידיאו
7. רמקולים
8. מערכות סטריאו
9. תוכנה להגשת דו"חות מס
10. מדיחי כלים

בהכנת המדור השתתפו עידו דב ודפנה לוי־ינוביץ

שלישי, 2.2

00:00 ראיון עם ההיסטוריון פול קנדי על שינויים כלכליים לקראת שנת 2000.

http://www.time.com/reports/davos

03:00 הופעה חיה של להקת הפופ השוודית "קומדה".

http://www.rollingstone.com

רביעי, 3.2

03:00 ערב בלוז ו־R&B עם ביג הד טוד.

http://www.rollingstone.com

04:00 מסיבה מיוחדת לרגל הקרנת הפרק ה־3000 של "היפים והאמיצים".

http://www.soapcity.com

חמישי, 4.2

04:30 הופעה חיה של הראפרים אברלאסט וטרייב קולד קווסט.

http://www.liveconcerts.com

22:00 צ'ט עם אבשלום פולק, "פלורנטין".

http://www.pnaiplus.co.il

ששי, 5.2

03:00 צ'ט עם ג'ייסון פירס.

http://www.rollingstone.com

שבת, 6.2

16:30 הופעה חיה של תזמורת הג'ז של טושיקו אקיורו.

http://www.ntjazz.com

04:30 הופעה חיה מבית הבלוז.

http://www.liveconcerts.com

ראשון, 7.2

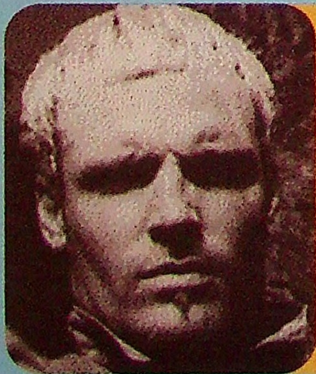
04:00 הצצה למרפאתו של פסיכיאטר מקוון.

http://www.1-800-therapist.com/event.html

שני, 8.2

13:00 חידון טריוויה לגולשים בענייני אלכוהול.

http://www.chat.beeb.com

04:30 הופעה חיה בשיקגו של ונילה אייס.

http://www.liveconcerts.com/events/990207vanillaice

- http://www.psyclops.com/hawking
- http://exn.ca/stephenhawking
- http://www.damtp.cam.ac.uk/user/hawking/home.html
- http://www.pbs.org/wnet/hawking/html/home.html
- http://www.lifeintheuniverse.com

סטיוון הוקינג

המדען סטיוון וויליאם הוקינג נולד ב־8 בינואר 1942 באוקספורד, בריטניה. הוקינג גדל והתחנך בעיר האוניברסיטאית, וחלומו היה להפוך למתמטיקאי. אך מכיוון שלא היו לימודי מתמטיקה באוניברסיטת אוקספורד, ולמרות שאביו בכלל העדיף שילמד רפואה, החליט הוקינג להתרכז בלימודי פיסיקה. שלוש שנים מאוחר יותר, וללא מאמץ ניכר, זכה בתואר כבוד מטעם החוג למדעי הטבע של האוניברסיטה.

הוקינג נמשך מאז ומתמיד למסתרי היקום, ומהר מאוד החל לעסוק במחקר ובתיאוריה. תרומתו הגדולה ביותר כמדען היתה בפיתוח נושאים שנותרו סתומים בתורת היחסות הכללית של איינשטיין, הנוגעים בעיקר לתיאוריית המפץ הגדול. כמו כן מרבה הוקינג לעסוק בתיאוריות של חורים שחורים ובסוגיית התפשטותו של היקום.

הוקינג נחשב לאחד הפיסיקאים המוערכים ביותר מאז איינשטיין, עם 12 תוארי כבוד ממוסדות חינוך ברחבי העולם. הוא פירסם עד כה שלושה ספרים ועשרות מאמרים. המפורסם שבהם, "קיצור תולדות הזמן", שבר את השיא של כל הזמנים ברשימת רבי המכר של ה"טיימס" הלונדוני, לאחר שהופיע בה למעלה מארבע שנים. הוקינג מככב תדיר בתוכניות טלוויזיה העוסקות בעבודתו ובמפעל חייו.

בתחילת שנות ה־60 לקה הוקינג במחלת לו גריג, מחלת עצבים ניוונית ששיתקה את גופו לחלוטין, ומאז הוא מתקשר באמצעות מחשב מתוחכם שפותח במיוחד עבורו. בשנת 64', לאחר שהתבשר על מחלתו, נישא לחברת הנעורים שלו. לשניים שלושה ילדים ונכד, אך הם נפרדו לפני כעשור, והוקינג נישא בשנית, לאחות שטיפלה בו במשך תקופה ארוכה.

לפי מנוע החיפוש "אלטה ויסטה" מוזכר הוקינג רק 8247 פעמים ברשת. בקבוצות הדיון יש לשמו יותר מ־21 אלף אזכורים. בקבוצות דיון העוסקות במדע בדיוני, מתקיים דיון ער בתיאוריות שלו, ובקבוצת הדיון alt.tv.star-trek.voyager דנים הגולשים בעלילת סטאר־טרק בהסתמך על רעיונותיו, ומנחשים איך ייראה העולם בעוד 1000 שנה.

רק המציאות אמיתית יותר

התמונה החיה והמדהימה שלפניך, הופקה באמצעות הטכנולוגיה המתקדמת ביותר בעולם: HP PhotoREt II - טכנולוגיית ההדפסה הרב שכבתית של HP. טכנולוגיה זו מאפשרת למדפסות שלנו לערבב עד 16 טיפות צבע על כל נקודת הדפסה, כך שכל גוון שיעלה על דעתך יוכל לשמש אותך להפקת תמונות מדהימות באיכות צילום, אפילו על נייר רגיל. ומרשים עוד יותר - ההדפסה האיכותית בצבע, מתבצעת באותה מהירות שבה מדפסות אחרות מתמודדות עם הדפסות בשחור לבן. למעשה, רק החיים יפים יותר.

HP DeskJet מדפסות
www.hp.com/go/drops

HEWLETT® PACKARD
Expanding Possibilities